

V Bruseli 18. apríla 2018
(OR. en)

8110/18

**Medziinštitucionálny spis:
2018/0108 (COD)**

JAI 323
COPEN 104
CYBER 66
DROIPEN 53
JAIEX 27
ENFOPOL 171
TELECOM 94
DAPIX 106
EJUSTICE 27
MI 269
IA 101
CODEC 577

NÁVRH

Od:	Jordi AYET PUIGARNAU, riaditeľ, v zastúpení generálneho tajomníka Európskej komisie
Dátum doručenia:	18. apríla 2018
Komu:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generálny tajomník Rady Európskej únie
Č. dok. Kom.:	COM(2018) 225 final
Predmet:	Návrh NARIADENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY o európskom príkaze na predloženie a uchovanie elektronických dôkazov v trestných veciach

Delegáciám v prílohe zasielame dokument COM(2018) 225 final.

Príloha: COM(2018) 225 final

V Štrasburgu 17. 4. 2018
COM(2018) 225 final

2018/0108 (COD)

Návrh

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY

o európskom príkaze na predloženie a uchovanie elektronických dôkazov v trestných veciach

{SWD(2018) 118 final} - {SWD(2018) 119 final}

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody a ciele návrhu

V súčasnosti je používanie sociálnych médií, webmailu, služieb výmeny správ a aplikácií (ďalej len „aplikácie“) na komunikáciu, prácu, pri spoločenskom živote a na získavanie informácií v mnohých častiach sveta bežnou záležitosťou. Tieto služby navzájom spájajú stovky miliónov používateľov. Predstavujú významný prínos pre dobré podmienky používateľov v hospodárskej a sociálnej oblasti v celej Únii i mimo nej. Možno ich však aj zneužiť ako nástroje na páchanie trestných činov alebo napomáhanie pri páchaní trestných činov vrátane závažných trestných činov, ako sú teroristické útoky. Keď k tomu dôjde, tieto služby a aplikácie sú často jediným miestom, na ktorom môžu vyšetrovatelia nájsť stopy, na základe ktorých určia, kto spáchal trestný čin, a získajú dôkazy, ktoré môžu byť použité na súde.

Vzhľadom na bezhraničnú povahu internetu môžu byť takéto služby poskytované odkiaľkoľvek na svete a nemusia si nevyhnutne vyžadovať fyzickú infraštruktúru, prítomnosť firmy ani zamestnancov v členských štátoch, v ktorých sa služby ponúkajú, alebo na vnútornom trhu ako celku. Nevyžadujú si ani osobitné umiestnenie na ukladanie údajov, ktoré si poskytovateľ služieb často vyberá podľa oprávnených kritérií ako bezpečnosť údajov, úspory z rozsahu a rýchlosť prístupu. V dôsledku toho orgány členských štátov v čoraz väčšom počte trestných vecí zahŕňajúcich všetky druhy trestných činov¹ žiadajú o prístup k údajom, ktoré môžu slúžiť ako dôkaz a ktoré sú uložené mimo danej krajiny a/alebo ich majú uložené poskytovatelia služieb v iných členských štátoch alebo v tretích krajinách.

Pre situácie, keď sa dôkazy alebo poskytovatelia služieb nachádzajú inde, boli pred niekoľkými desaťročiami vytvorené mechanizmy spolupráce medzi krajinami². Napriek pravidelným reformám tieto mechanizmy spolupráce čelia čoraz väčšiemu tlaku vyplývajúcemu z rastúcej potreby včasného cezhraničného prístupu k elektronickým dôkazom. V reakcii na to sa viacero členských štátov a tretích krajín rozhodlo rozšíriť svoje vnútroštátne nástroje. Výsledná nejednotnosť má za následok právnu neistotu a konflikt povinností a vyvoláva otázky týkajúce sa ochrany základných práv a procesných záruk pre osoby dotknuté takýmito žiadosťami.

Rada v roku 2016 vyzvala na prijatie konkrétnych opatrení na základe spoločného prístupu EÚ v záujme zefektívnenia vzájomnej právnej pomoci, na zlepšenie spolupráce medzi orgánmi členských štátov a poskytovateľmi služieb zriadenými v tretích krajinách a s cieľom navrhnúť riešenia problému určovania a presadzovania právomoci³ v kybernetickom priestore⁴. Európsky parlament podobne zdôraznil výzvy, ktoré môžu v dôsledku súčasného nejednotného právneho rámca vzniknúť pre poskytovateľov služieb, ktorí sa usilujú dodržiavať

¹ Pozri oddiely 2.1.1 a 2.3 posúdenia vplyvu.

² V Únii sú to mechanizmy vzájomného uznávania, ktoré v súčasnosti vychádzajú zo smernice o európskom vyšetrovacom príkaze. Pokiaľ ide o tretie krajiny, sú to mechanizmy vzájomnej právnej pomoci.

³ V tomto dokumente sa pojem „právomoc presadzovať právo“ vzťahuje na právomoc príslušných orgánov vykonávať vyšetrovacie opatrenia.

⁴ [Závery Rady o zlepšení trestnej justície v kybernetickom priestore, ST9579/16.](#)

požiadavky na presadzovanie práva, a vyzval na vytvorenie európskeho právneho rámca vrátane záruk týkajúcich sa práv a slobôd všetkých zainteresovaných⁵.

Súčasný návrh je zacielený na konkrétny problém, ktorý vzniká v dôsledku nestálej povahy elektronických dôkazov a ich medzinárodného rozmeru. Jeho cieľom je prispôsobiť mechanizmy spolupráce digitálnemu veku a poskytnúť súdne a právne nástroje presadzovania s cieľom reagovať na spôsob, ktorým páchatelia trestnej činnosti v súčasnosti komunikujú, a bojovať proti moderným formám trestnej činnosti. Takéto nástroje sú podmienené tým, že budú podliehať mechanizmom silnej ochrany základných práv. Cieľom tohto návrhu je zlepšiť právnu istotu pre orgány, poskytovateľov služieb a dotknuté osoby, ako aj udržiavať vysoký štandard z hľadiska požiadaviek na presadzovanie práva, čím sa zabezpečí ochrana základných práv, transparentnosť a zodpovednosť. Návrhom sa ďalej urýchljuje proces zabezpečenia a získania elektronických dôkazov, ktoré majú uložené a/alebo ktorými disponujú poskytovatelia služieb v právomoci iného štátu. Tento nástroj bude existovať paralelne so súčasnými nástrojmi justičnej spolupráce, ktoré sú naďalej relevantné a príslušné orgány ich môžu používať podľa uváženia. Komisia súčasne pracuje na posilnení existujúcich mechanizmov justičnej spolupráce prostredníctvom opatrení, ako je vytvorenie bezpečnej platformy na rýchlu výmenu žiadostí medzi súdnymi orgánmi v rámci EÚ a investovanie vo výške jeden milión EUR do odbornej prípravy aplikujúcich odborníkov zo všetkých členských štátov EÚ v oblasti vzájomnej právnej pomoci a spolupráce so zameraním na Spojené štáty americké ako tretiu krajinu, ktorá prijíma najväčší počet žiadostí z EÚ⁶.

Na účely doručovania a predkladania príkazov podľa tohto nástroja by orgány mali využívať právneho zástupcu určeného poskytovateľmi služieb. Komisia v súčasnosti predkladá návrh s cieľom zabezpečiť účinné určovanie takýchto právnych zástupcov. Poskytuje spoločné riešenie pre celú EÚ zamerané na adresovanie právnych príkazov poskytovateľom služieb prostredníctvom právneho zástupcu.

- **Súlad s existujúcim právnym rámcom EÚ v danej oblasti politiky a s budapeštianskym dohovorom Rady Európy**

Súčasný právny rámec EÚ pozostáva z nástrojov Únie na spoluprácu v trestných veciach, ako sú smernica 2014/41/EÚ o európskom vyšetřovacom príkaze v trestných veciach⁷ (smernica o EVP), Dohovor o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie⁸, rozhodnutie Rady 2002/187/SVV, ktorým sa zriaďuje Eurojust⁹, nariadenie (EÚ) 2016/794 o Europole¹⁰, rámcové rozhodnutie Rady 2002/465/SVV o spoločných

⁵ [P8_TA\(2017\)0366](#).

⁶ https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/docs/pages/20170522_non-paper_electronic_evidence_en.pdf.

⁷ [Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/41/EÚ](#) z 3. apríla 2014 o európskom vyšetřovacom príkaze v trestných veciach, Ú. v. EÚ L 130, 1.5.2014, s. 1).

⁸ [Akt Rady z 29. mája 2000](#) potvrdzujúci v súlade s článkom 34 Zmluvy o Európskej únii Dohovor o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie.

⁹ [Rozhodnutie Rady 2002/187/SVV](#) z 28. februára 2002, ktorým sa zriaďuje Eurojust s cieľom posilniť boj proti závažným trestným činom. Komisia v roku 2013 prijala [návrh nariadenia](#) na reformu Eurojustu [návrh nariadenia európskeho parlamentu a rady o Agentúre Európskej únie pre justičnú spoluprácu v trestných veciach (Eurojust), COM/2013/0535 final].

¹⁰ [Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady \(EÚ\) 2016/794](#) z 11. mája 2016 o Agentúre Európskej únie pre spoluprácu v oblasti presadzovania práva (Europol), ktorým sa nahrádzajú a zrušujú rozhodnutia Rady 2009/371/SVV, 2009/934/SVV, 2009/935/SVV, 2009/936/SVV a 2009/968/SVV.

vyšetrovacích tímoch¹¹, ako aj z dvojstranných dohôd medzi Úniou a tretími krajinami, napríklad dohoda o vzájomnej právnej pomoci medzi EÚ a USA¹² a dohoda o vzájomnej právnej pomoci medzi EÚ a Japonskom¹³.

Zavedením európskeho príkazu na predloženie dôkazov a európskeho príkazu na uchovanie dôkazov návrh uľahčuje zabezpečenie a získavanie elektronických dôkazov, ktoré majú uložené alebo ktorými disponujú poskytovatelia služieb v inej jurisdikcii, na účely trestných konaní. Smernica o EVP, ktorou sa vo veľkej miere nahradil dohovor o vzájomnej pomoci v trestných veciach, sa vzťahuje na všetky vyšetrovacie opatrenia¹⁴. Zahŕňa to prístup k elektronickým dôkazom, v smernici o EVP sa však nenachádzajú žiadne osobitné opatrenia týkajúce sa tohto druhu dôkazov¹⁵. Nový nástroj nenahradí EVP na účely získania elektronických dôkazov, ale predstavuje doplnujúci nástroj pre orgány. Môžu sa vyskytnúť situácie, keď je napríklad vo vykonávaní členskom štáte potrebné vykonať niekoľko vyšetrovacích opatrení, pričom orgány verejnej moci môžu ako nástroj uprednostniť EVP. Vytvorenie nového nástroja zameraného na elektronické dôkazy predstavuje lepšiu alternatívu než zmena smernice o EVP, pretože so získavaním elektronických dôkazov sú spojené osobitné výzvy, ktoré nemajú vplyv na ostatné vyšetrovacie opatrenia zahrnuté do rozsahu pôsobnosti smernice o EVP.

Nový nástroj bude s cieľom uľahčiť cezhraničné získavanie elektronických dôkazov vychádzať zo zásad vzájomného uznávania. Orgán v krajine, v ktorej sa nachádza adresát príkazu, sa nemusí priamo zapojiť do doručenia a vykonania príkazu, s výnimkou situácie, ak sa príkaz nevykoná. V takom prípade sa bude vyžadovať presadzovanie príkazu a príslušný orgán v krajine, v ktorej sa nachádza zástupca, zasiahne. V nástroji sa preto vyžaduje súbor spoľahlivých záruk a ustanovení, ako je overenie každého prípadu justičným orgánom. Európsky príkaz na predloženie dôkazov týkajúci sa predloženia údajov o transakciách alebo obsahových údajov (na rozdiel od údajov o predplatiteľoch a údajov o prístupe) napríklad možno vydať iba v prípade trestných činov, za ktoré možno vo vydávajúcom štáte uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou sadzby minimálne 3 roky, alebo v prípade osobitnej trestnej činnosti závislej od počítača, trestnej činnosti umožnenej počítačom alebo v prípade trestných činov súvisiacich s terorizmom, ako sa uvádza v návrhu.

Osobné údaje v rozsahu pôsobnosti tohto návrhu sa ochraňujú a možno ich spracúvať iba v súlade so všeobecným nariadením o ochrane údajov¹⁶ a smernicou o ochrane údajov týkajúcou sa policajných orgánov a justičných orgánov v trestnej oblasti (smernica o ochrane údajov pri presadzovaní práva)¹⁷. Všeobecné nariadenie o ochrane údajov sa začne uplatňovať

¹¹ [Rámcové rozhodnutie Rady 2002/465/SVV](#) z 13. júna 2002 o spoločných vyšetrovacích tímoch.

¹² [Rozhodnutie Rady 2009/820/SZBP](#) z 23. októbra 2009 o uzavretí v mene Európskej únie Dohody o extradícii medzi Európskou úniou a Spojenými štátmi americkými a Dohody o vzájomnej právnej pomoci medzi Európskou úniou a Spojenými štátmi americkými.

¹³ [Rozhodnutie Rady 2010/616/EÚ](#) zo 7. októbra 2010 o uzavretí Dohody medzi Európskou úniou a Japonskom o vzájomnej právnej pomoci v trestných veciach.

¹⁴ S výnimkou oblasti spoločných vyšetrovacích tímov (pozri článok 3 smernice o EVP) sa na vykonávaní smernice o EVP nezúčastňujú všetky členské štáty (Írsko, Dánsko).

¹⁵ Okrem odkazu v článku 10 ods. 2 písm. e) na identifikáciu osoby používajúcej IP adresu, pri ktorej sa s cieľom zdôvodniť zamietnutie uznania a vykonania žiadosti nemožno odvolávať na obojstrannú trestnosť.

¹⁶ [Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady \(EÚ\) 2016/679](#) z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES.

¹⁷ [Smernica Európskeho parlamentu a Rady \(EÚ\) 2016/680](#) z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV.

25. mája 2018 a smernicu o ochrane údajov pri presadzovaní práva musia členské štáty transponovať do 6. mája 2018.

V budapeštianskom Dohovore Rady Európy o počítačovej kriminalite (CETS č. 185), ktorý ratifikovala väčšina členských štátov EÚ, sa stanovujú medzinárodné mechanizmy spolupráce v boji proti počítačovej kriminalite¹⁸. Dohovor sa vzťahuje na trestné činy spáchané prostredníctvom internetu a iných počítačových sietí. Ďalej sa v ňom vyžaduje, aby strany dohovoru stanovili právomoci a postupy na získavanie elektronických dôkazov a na vzájomné poskytovanie právnej pomoci, a to nielen v prípade počítačovej kriminality. V dohovore sa konkrétne vyžaduje, aby strany dohovoru zaviedli príkazy na predloženie dôkazov zamerané na získavanie počítačových údajov od poskytovateľov služieb na ich území a údajov o predplatiteľoch od poskytovateľov služieb ponúkajúcich služby na ich území. V dohovore sa okrem toho stanovujú príkazy na uchovanie dôkazov v prípadoch, keď existujú dôvody domnievať sa, že hrozí osobitné riziko straty alebo pozmenenia počítačových údajov. Ďalšie otázky vyvstávajú, pokiaľ ide o doručovanie a presadzovanie vnútroštátnych príkazov na predloženie dôkazov voči poskytovateľom usadeným mimo územia strany dohovoru. V tejto súvislosti sa v súčasnosti zvažujú ďalšie opatrenia na zlepšenie cezhraničného prístupu k elektronickým dôkazom¹⁹.

• **Zhrnutie návrhu nariadenia**

V návrhu nariadenia sa zavádzajú záväzné príkazy – Európsky príkaz na predloženie dôkazov a Európsky príkaz na uchovanie dôkazov. Oba príkazy musí vydávať alebo overovať súdny orgán členského štátu. Príkaz možno vydať s cieľom uchovať alebo predložiť údaje, ktoré má uložené poskytovateľ služieb nachádzajúci sa v inej jurisdikcii a ktoré sú nevyhnutné ako dôkazy na účely vyšetrovania trestného činu alebo trestných konaní. Takéto príkazy možno vydať iba vtedy, keď je vo vydávajúcom štáte dostupné podobné opatrenie týkajúce sa toho istého trestného činu v porovnateľnej vnútroštátnej situácii. Oba príkazy možno doručiť poskytovateľom elektronických komunikačných služieb, sociálnych sietí, online trhov, iným poskytovateľom hostingových služieb a poskytovateľom internetovej infraštruktúry, ako sú napr. registre IP adries a názvov domén, alebo ich právnym zástupcom, ak existujú. Európsky príkaz na uchovanie dôkazov je podobne ako Európsky príkaz na predloženie dôkazov adresovaný právnomu zástupcovi mimo právomoci vydávajúceho členského štátu na účely uchovania údajov s cieľom ďalšej žiadosti na predloženie daných údajov, napríklad prostredníctvom kanálov vzájomnej právnej pomoci v prípade tretích krajín alebo prostredníctvom EVP medzi zúčastnenými členskými štátmi. Na rozdiel od opatrení sledovania alebo povinností uchovávanía údajov stanovených v právnych predpisoch, ktoré sa v tomto nariadení nestanovujú, Európsky príkaz na uchovanie dôkazov je príkaz vydaný alebo overený súdnym orgánom v konkrétnom trestnoprávnom postupe v nadväznosti na individuálne hodnotenie primeranosti a nevyhnutnosti v každom jednotlivom prípade. Podobne ako Európsky príkaz na predloženie dôkazov sa Európsky príkaz na uchovanie dôkazov vzťahuje na známych alebo neznámych páchatel'ov trestného činu, ktorý sa už stal. Európsky príkaz na uchovanie dôkazov umožňuje iba uchovanie údajov, ktoré sú v čase prijatia príkazu už uložené, a nie prístup k údajom v budúcnosti po prijatí Európskeho príkazu na uchovanie.

¹⁸ V rámci stratégie kybernetickej bezpečnosti Európskej únie z roku 2013 bol budapeštiansky dohovor uznaný ako hlavný viacstranný rámec na boj proti počítačovej kriminalite – Spoločné oznámenie Komisie a vysokej predstaviteľky Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku o stratégii kybernetickej bezpečnosti Európskej únie: Otvorený, bezpečný a chránený kybernetický priestor, JOIN(2013) 1 final.

¹⁹ Výbor pre Dohovor o počítačovej kriminalite (T-CY) na svojom 17. plenárnom zasadnutí (v júni 2017) prijal mandát na prípravu druhého dodatkového protokolu k dohovoru (ďalej len „druhý dodatkový protokol“), ktorý má uvedený výbor vypracovať a uzavrieť do decembra 2019. Cieľom je odkloniť sa od považovania umiestnenia uložených údajov za rozhodujúci faktor.

Oba príkazy je možné použiť len v trestnom konaní, od počiatočnej fázy vyšetrovania pred konaním až po ukončenie konania na základe rozsudku alebo iného rozhodnutia. Príkazy na predloženie údajov o predplatiteľoch a údajov o prístupe môžu byť vydané k akémukoľvek trestnému činu, zatiaľ čo príkaz na predloženie údajov o transakciách alebo obsahových údajov môže byť vydaný len k trestným činom, na ktoré sa vo vydávajúcom štáte vzťahuje trest odňatia slobody s hornou hranicou minimálne 3 roky alebo k špecifickým trestným činom, ktoré sa uvádzajú v návrhu a pri ktorých existuje konkrétny súvis s elektronickými nástrojmi, a k trestným činom, na ktoré sa vzťahuje smernica (EÚ) 2017/541 o boji proti terorizmu.

Vzhľadom na to, že opatrenia uložené v súvislosti s požadovanými údajmi predstavujú rôzne úrovne zásahu, v návrhu sa stanovuje viacero podmienok a záruk. Patrí sem povinnosť získať predbežné overenie príkazov od justičného orgánu. Návrh sa vzťahuje len na uložené údaje. Tento návrh sa nevzťahuje na odpočúvanie telekomunikácie v reálnom čase. Opatrenie je obmedzené na to, čo je nevyhnutné a primerané na účely relevantného trestného konania. Poskytovateľom služieb takisto umožňuje, aby v prípade potreby požiadali vydávajúce orgány o objasnenie. Ak tieto problémy nie je možné vyriešiť a vydávajúci orgán sa rozhodne pristúpiť k presadzovaniu, poskytovatelia služieb môžu na základe tých istých dôvodov namietat proti presadzovaniu zo strany vlastných orgánov. Okrem toho sa zavádza samostatný postup pre situácie, v ktorých povinnosť poskytnúť údaje je v rozpore s protichodnou povinnosťou vyplývajúcou z právnych predpisov tretej krajiny.

Právne predpisy EÚ chránia práva podozrivých a obvinených osôb v trestnom konaní a už existujú pravidlá na ochranu osobných údajov. Pokiaľ však ide o osoby, ktorých údaje sú predmetom príkazu, týmito dodatočnými zárukami v návrhu sa poskytujú procesné práva týmto osobám v rámci trestného konania alebo mimo neho. Patrí sem aj možnosť napadnúť zákonnosť, nevyhnutnosť alebo primeranosť príkazu bez obmedzenia dôvodov napadnutia v súlade s vnútroštátnym právom. Práva vyplývajúce z právnych predpisov štátu presadzovania sa v plnej miere dodržia tým, že sa zabezpečí, že vo vydávajúcom štáte sa zohľadnia imunity a výsady, ktorými sa ochraňujú požadované údaje v členskom štáte poskytovateľa služieb. Platí to najmä v prípade, ak poskytujú vyššiu mieru ochrany než právne predpisy vo vydávajúcom štáte.

Príkazy na základe navrhovaného nariadenia sú vykonateľné rovnako ako porovnateľné vnútroštátne príkazy v rámci jurisdikcie, v ktorej poskytovateľ služieb príkaz dostane. V nariadení sa stanovuje, že členské štáty majú zaviesť účinné a primerané sankcie.

2. PRÁVNÝ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právny základ

Právnym základom na podporu opatrení v tejto oblasti je článok 82 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. V článku 82 ods. 1 sa stanovuje, že je možné prijímať opatrenia v súlade s riadnym legislatívnym postupom zamerané na vytvorenie pravidiel a postupov na zabezpečenie uznávania všetkých foriem rozsudkov a iných justičných rozhodnutí v celej Únii. Opatrenia je možné prijímať aj na uľahčovanie spolupráce medzi justičnými orgánmi alebo rovnocennými orgánmi členských štátov v rámci trestného stíhania a presadzovania rozhodnutí.

Tento právny základ sa uplatňuje na mechanizmy, ktoré sú predmetom tohto nariadenia. V článku 82 ods. 1 sa zabezpečuje vzájomné uznávanie justičných rozhodnutí, na základe ktorých justičný orgán vo vydávajúcom štáte kontaktuje právnu osobu v inom členskom štáte

a ukladá jej dokonca povinnosti bez predošlého zásahu justičného orgánu v príslušnom druhom členskom štáte. Európsky príkaz na predkladanie alebo uchovanie dôkazov môže viesť k zásahu justičného orgánu vykonávajúceho štátu v prípade, ak je potrebné rozhodnutie presadzovať.

- **Výber nástroja**

V článku 82 ods. 1 ZFEÚ sa zákonodarcom v Únii poskytuje možnosť prijímať nariadenia a smernice.

Keďže návrh sa týka cezhraničných postupov, pri ktorých sa vyžadujú jednotné pravidlá, nie je potrebné členským štátom nechávať voľný priestor na transponovanie týchto pravidiel. Nariadenie je priamo uplatniteľné, zabezpečuje jednoznačnosť a väčšiu právnu istotu a zamedzuje rôznym výkladom v členských štátoch a iným problémom pri transpozícii, ktoré sa vyskytli pri rámcových rozhodnutiach o vzájomnom uznávaní rozsudkov a justičných rozhodnutí. Okrem toho sa nariadením umožňuje uloženie tej istej povinnosti jednotným spôsobom v rámci celej Únie. Z týchto dôvodov sa za najvhodnejšiu formu pre tento akt o vzájomnom uznávaní považuje forma nariadenia.

- **Subsidiarita**

Vzhľadom na cezhraničný rozmer riešených problémov si dosiahnutie cieľov vyžaduje, aby sa opatrenia, ktoré sú súčasťou návrhu, prijali na úrovni Únie. Trestné činy, pri ktorých existujú elektronické dôkazy, sa často týkajú situácií, v ktorých sa na infraštruktúru, v ktorej sú elektronické dôkazy uložené, a na poskytovateľa služieb, ktorý infraštruktúru prevádzkuje, vzťahujú vnútroštátne právne rámce, či už v rámci Únie alebo mimo nej, ktoré sú odlišné od vnútroštátneho právneho rámca obete a páchateľa trestného činu. Pre príslušnú krajinu môže byť preto veľmi časovo náročné a komplikované účinne získať prístup k elektronickým dôkazom v cezhraničných situáciách, ak neexistujú spoločné minimálne pravidlá. Členské štáty konajúce samostatne by mali problém riešiť najmä tieto otázky:

- nejednotnosť právnych rámcov v členských štátoch, ktorú poskytovatelia služieb, ktorí sa snažia splniť žiadosti vyplývajúce z rôznych vnútroštátnych právnych predpisov, identifikovali ako kľúčový problém,
- lepšia účelnosť justičnej spolupráce na základe existujúcich právnych predpisov Únie, najmä na základe EVP.

Vzhľadom na rozmanitosť právnych prístupov, množstvo dotknutých oblastí politiky (bezpečnosť, základné práva vrátane procesných práv a ochrany osobných údajov, ekonomické otázky) a široké spektrum zainteresovaných strán je právny predpis na úrovni Únie najvhodnejším prostriedkom, ako vyriešiť identifikované problémy.

- **Proporcionalita**

V návrhu sa stanovujú pravidlá, na základe ktorých príslušný orgány v Únii môže prikázať poskytovateľovi služieb, ktorý ponúka služby v Únii a nie je usadený v tom istom členskom štáte, aby predložil alebo uchoval elektronické dôkazy. Kľúčovými prvkami návrhu, ako sú vecná pôsobnosť európskeho príkazu na predloženie dôkazov, podmienky na zabezpečenie ústretovosti, mechanizmus ukladania sankcií a systém záruk a právnych prostriedkov nápravy, sa návrh obmedzuje na to, čo je nevyhnutné na dosiahnutie jeho hlavných cieľov. Návrh sa predovšetkým obmedzuje na žiadosti o uložené údaje (nevzťahuje sa na údaje z odpočúvania telekomunikácii v reálnom čase) a na príkazy vydané v trestnom konaní ku konkrétnemu

trestnému činu, ktorý sa vyšetroje. Netýka sa preto predchádzania trestnej činnosti alebo iných typov konaní alebo porušovania (napr. správne konania v prípade porušenia právnych predpisov) a nevyžaduje od poskytovateľov, aby systematicky zbierali alebo ukladali viac údajov, než zbierajú alebo ukladajú z prevádzkových dôvodov alebo z dôvodu dodržiavania iných právnych požiadaviek. Okrem toho, hoci príkazy na predloženie údajov o predplatiteľoch a údajov o prístupe je možné vydať k akémukoľvek trestnému činu, príkaz na predloženie údajov o transakciách alebo obsahových údajov je možné vydať len k trestným činom, na ktoré sa vo vydávajúcom štáte vzťahuje trest odňatia slobody s hornou hranicou minimálne 3 roky, alebo k špecifickým trestným činom závislým od počítača alebo umožneným počítačom, uvedeným v návrhu, a k trestným činom súvisiacim s terorizmom. V návrhu sa napokon objasňujú procesné pravidlá a záruky vzťahujúce sa na cezhraničný prístup k elektronickým dôkazom, vnútroštátne opatrenia sa však neharmonizujú. Návrh sa obmedzuje na to, čo je nevyhnutné a primerané na riešenie potrieb orgánov presadzovania práva a justičných orgánov v digitálnom veku.

3. VÝSLEDKY HODNOTENÍ *EX POST*, KONZULTÁCIÍ SO ZAJINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

• Konzultácie so zainteresovanými stranami

Komisia počas viac ako jeden a pol roka uskutočňovala konzultácie s relevantnými zainteresovanými stranami s cieľom identifikovať problémy a ďalšie postupy. Uskutočnilo sa to prostredníctvom prieskumov, a to od otvorenej konzultácie až po ciele prieskumy s účasťou príslušných orgánov verejnej moci. S cieľom diskutovať o možných účinkoch právnych predpisov EÚ sa zorganizovali aj stretnutia expertných skupín a dvojstranné stretnutia. Na získanie spätnej väzby o tejto iniciatíve sa využili aj konferencie, na ktorých sa diskutovalo o cezhraničnom prístupe k elektronickým dôkazom.

Vo väčšine prípadov respondenti vnímali zvýšené používanie informačných služieb ako výzvu v oblasti presadzovania práva, keďže príslušné orgány často nie sú dostatočne vybavené na prácu s dôkazmi online. Za jednu z hlavných prekážok sa považuje aj zdĺhavý postup získavania dôkazov. Ďalšie kľúčové otázky, na ktoré poukázali orgány verejnej moci, zahŕňajú nedostatok spoľahlivej spolupráce s poskytovateľmi služieb, nedostatok transparentnosti a právnu neistotu týkajúcu sa právomoci v súvislosti s vyšetrovacími opatreniami. Priama cezhraničná spolupráca medzi orgánmi presadzovania práva a poskytovateľmi digitálnych služieb bola označená ako prínosná pri vyšetrovaní trestných činov. Poskytovatelia služieb a niektoré organizácie občianskej spoločnosti sa vyjadrili, že je potrebné zabezpečiť právnu istotu v spolupráci s orgánmi verejnej moci a zabrániť kolízii právnych poriadkov. Pokiaľ ide o obavy z toho, ako by nové právne predpisy EÚ mohli ovplyvniť práva, zainteresované strany sa domnievali, že je potrebné poskytnúť konkrétne záruky ako nevyhnutnú podmienku pre každý cezhraničný nástroj.

Zo spätnej väzby získanej z úvodného posúdenia vplyvu vyplynulo, že zainteresované strany sú toho názoru, že riešením nedostatkov súčasného systému vzájomnej právnej pomoci by sa tento systém stal účinnejším a zvýšila by sa právna istota. Niektoré organizácie občianskej spoločnosti boli proti právnym predpisom na úrovni Únie týkajúcim sa priamej spolupráce. Uprednostňovali obmedzenie opatrení EÚ na zlepšenie postupov vzájomnej právnej pomoci. Tento nápad bude ďalej rozvinutý ako súčasť praktických opatrení, ktoré Rada schválila v júni 2016.

Prostredníctvom cieleného prieskumu orgánov verejnej moci v členských štátoch sa takisto zistilo, že neexistuje spoločný prístup k získavaniu cezhraničného prístupu k elektronickým

dôkazom, keďže každý členský štát má svoje vlastné vnútroštátne postupy. Okrem toho poskytovatelia služieb reagujú odlišne na požiadavky od zahraničných orgánov presadzovania práva a časy odozvy sa líšia v závislosti od žiadajúceho členského štátu. Vzniká tak právna neistota pre všetky zapojené zainteresované strany.

Vo všeobecnosti z konzultácie so zainteresovanými stranami vyplynulo, že súčasný právny rámec je nejednotný a zložitý. Môže to viesť k omeškaniam počas fázy vykonávania a neúčinnosti vyšetrovania a stíhania trestných činov, ktoré si vyžadujú cezhraničný prístup k elektronickým dôkazom.

• **Posúdenie vplyvu**

Výbor pre kontrolu regulácie vydal kladné stanovisko k posúdeniu vplyvu, ktoré podporuje tento návrh,²⁰ a predložil rôzne návrhy na zlepšenie²¹. V nadväznosti na toto stanovisko bolo posúdenie vplyvu zmenené s cieľom ďalej diskutovať o otázkach základných práv spojených s cezhraničným poskytovaním údajov, najmä o prepojení rôznych opatrení, ktoré sú súčasťou uprednostňovanej možnosti. Posúdenie bolo ďalej upravené tak, aby lepšie odzrkadľovalo názory zainteresovaných strán a členských štátov, ako aj to, ako boli zohľadnené. Okrem toho bol kontext politiky preskúmaný tak, aby obsahoval dodatočné odkazy na rôzne aspekty, ako sú diskusie expertných skupín, ktoré pomohli dať podobu tejto iniciatíve. Komplementárnosť medzi rôznymi opatreniami (najmä medzi smernicou o EVP, rokovaniami o dodatkovom protokole k budapeštianskemu dohovoru a spoločným preskúmaním dohovoru o vzájomnej právnej pomoci medzi EÚ a USA) bola objasnená z hľadiska rozsahu, časového harmonogramu a hĺbky a základný scenár bol prepracovaný, aby lepšie odrážal vývoj, ku ktorému pravdepodobne dôjde nezávisle od prijatia navrhovaných opatrení. V záujme lepšieho opísania pracovných tokov na spoločné využívanie údajov boli nakoniec pridané vývojové diagramy.

Okrem základného scenára sa posudzovali štyri hlavné možnosti politiky (možnosť O): niekoľko praktických opatrení na zlepšenie postupov justičnej spolupráce a priamej spolupráce medzi orgánmi verejnej moci a poskytovateľmi služieb (možnosť A: nelegislatívna); možnosť, v ktorej sa spájajú praktické opatrenia z možnosti A s medzinárodnými riešeniami na dvojstrannej alebo mnohostrannej úrovni (možnosť B: legislatívna); možnosť, v ktorej sa spájajú predchádzajúce opatrenia obsiahnuté v možnosti B s európskym príkazom na predloženie dôkazov a opatrením na zlepšenie prístupu k databázam, ktoré poskytujú informácie o predplatiteľoch na základe dopytu, ako napríklad Domain Name Whois (možnosť C: legislatívna); a možnosť, v ktorej sa spájajú všetky predchádzajúce opatrenia obsiahnuté v možnosti C s právnymi predpismi týkajúcimi sa priameho prístupu k vzdialene uloženým údajom (možnosť D: legislatívna)²².

²⁰ Pracovný dokument útvarov Komisie – Posúdenie vplyvu, ktoré je sprievodným dokumentom k návrhu nariadenia o európskych príkazoch na predloženie a uchovanie elektronických dôkazov v trestných veciach a k návrhu smernice, ktorou sa stanovujú harmonizované pravidlá určovania právnych zástupcov na účely zhromažďovania dôkazov v trestnom konaní, SWD(2018) 118.

²¹ Výbor Európskej komisie pre kontrolu regulácie – Stanovisko k posúdeniu vplyvu – návrh nariadenia o európskych príkazoch na predloženie a uchovanie elektronických dôkazov v trestných veciach a návrh smernice, ktorou sa stanovujú harmonizované pravidlá určovania právnych zástupcov na účely zhromažďovania dôkazov v trestnom konaní, SEC(2018) 199.

²² Pozri podrobnosti v pracovnom dokumente útvarov Komisie – Posúdenie vplyvu, ktoré je sprievodným dokumentom k návrhu nariadenia o európskych príkazoch na predloženie a uchovanie elektronických dôkazov v trestných veciach a k návrhu smernice, ktorou sa stanovujú harmonizované pravidlá určovania právnych zástupcov na účely zhromažďovania dôkazov v trestnom konaní, SWD(2018) 118.

Ak sa neprijme žiadne opatrenie (možnosť O), so zvyšujúcim počtom žiadostí sa bude situácia zhoršovať. Všetky ostatné možnosti v rôznej miere pomáhajú dosiahnuť ciele iniciatívy. Možnosťou A by sa zlepšila efektivita súčasných procesov, napríklad zlepšením kvality žiadostí, ale priestor na zlepšovanie by bol obmedzený štrukturálnymi nedostatkami súčasného systému.

Možnosť B by vďaka poskytnutiu medzinárodne akceptovaných riešení viedla k väčšiemu zlepšeniu, ale výsledok týchto medzinárodných riešení by do veľkej miery závisel od tretích štátov. Riešenia sú preto neisté a nie je pravdepodobné, že budú také účinné a budú ponúkať až toľko záruk ako riešenie na úrovni Únie.

Možnosť C by v porovnaní s predošlými možnosťami jednoznačne zvýšila hodnotu tým, že by poskytla aj nástroj v rámci EÚ na priamu spoluprácu s poskytovateľmi služieb, ktorým by sa vyriešila väčšina problémov identifikovaných v prípade existencie poskytovateľa služieb, ktorý disponuje dotknutými údajmi.

Možnosť D predstavuje najkomplexnejší balík riešení. V porovnaní s predošlými opatreniami zahŕňa aj legislatívne opatrenie týkajúce sa priameho prístupu v situáciách, ktoré si nevyžadujú účasť poskytovateľa služieb.

Terajšia legislatívna iniciatíva, ktorú Komisia navrhuje, vychádza zo zistení posúdenia vplyvu. Tieto právne predpisy budú doplnené praktickými opatreniami opísanými v posúdení vplyvu a pokračujúcou prácou na dodatkovom protokole k budapeštianskemu dohovoru. Komisia na základe svojho legislatívneho návrhu prediskutuje s USA a inými tretími krajinami aj možnosť budúcich dvojstranných a mnohostranných dohôd o cezhraničnom prístupe k elektronickým dôkazom s príslušnými zárukami. Pokiaľ ide o opatrenia týkajúce sa priameho prístupu a prístupu k databázam, ktoré sú súčasťou možnosti D, Komisia v súčasnosti nenavrhuje žiadne právne predpisy, ale bude ďalej uvažovať o najlepšom ďalšom postupe pri týchto dvoch otázkach.

Očakáva sa, že iniciatívou sa umožní vykonávať účinnejšie a efektívnejšie vyšetrovania a stíhania, pričom sa zlepší transparentnosť a zodpovednosť a zabezpečí sa dodržiavanie základných práv. Okrem toho sa očakáva, že sa ňou podporí dôvera v digitálny jednotný trh zlepšením bezpečnosti a znížením vnímania beztretnosti za trestné činy spáchané prostredníctvom sieťových zariadení.

Pokiaľ ide o orgány verejnej moci, predpokladá sa, že v súvislosti s iniciatívou vzniknú počiatkové náklady na jej vykonávanie, ktoré by sa z dlhodobého hľadiska vyrovnali úsporami na opakujúcich sa nákladoch. Vnútroštátne orgány by museli prijať nové postupy a absolvovať odbornú prípravu. Následne by však vnútroštátne orgány profitovali zo zjednodušenia a z centralizácie a jasného právneho rámca, ktorým by sa riadili žiadosti o prístup k údajom, keďže by mali viesť k úsporám z dôvodu vyššej efektivity. Podobne, keďže uprednostňovanou možnosťou by sa znížil nátlak na kanály justičnej spolupráce, krajiny prijímajúce žiadosti by mali zaznamenať zníženie počtu žiadostí, ktoré by mali spracovať.

Poskytovatelia služieb by sa museli prispôbiť novému legislatívnemu rámcu zavedením (nových) postupov a poskytnutím odbornej prípravy svojim zamestnancom. Na druhej strane by harmonizovaný rámec mohol znížiť zaťaženie pre tých poskytovateľov, ktorí v súčasnosti reagujú na žiadosti o iné ako obsahové údaje, ktoré musia posúdiť podľa rôznych právnych predpisov všetkých členských štátov. Právna istota a normalizácia postupov by mali mať

pozitívny vplyv na malé a stredné podniky, pretože by sa nimi zmiernila administratívna záťaž a podporila by sa konkurencieschopnosť. Celkovo sa očakáva, že táto iniciatíva prinesie úspory aj pre nich.

- **Základné práva**

Návrh by mohol mať vplyv na viacero základných práv:

- práva jednotlivca, ku ktorého údajom sa získava prístup: právo na ochranu osobných údajov, právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života, právo na slobodu prejavu, právo na obhajobu, právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces,
- práva poskytovateľa služieb: právo na slobodu podnikania, právo na účinný prostriedok nápravy;
- práva všetkých občanov: právo na slobodu a bezpečnosť.

Vzhľadom na relevantné *acquis* o ochrane osobných údajov sú v navrhovanom nariadení zahrnuté dostatočné a významné záruky na zabezpečenie toho, že práva týchto osôb sú chránené.

Keďže príkazy je možné vydať len v trestnom konaní a len ak existujú porovnateľné vnútroštátne situácie, a to počas fázy pred konaním, ako aj po konaní, uplatnia sa všetky procesné záruky v rámci trestného práva. Patrí sem najmä právo na spravodlivý proces zakotvené v článku 6 EDLP a v článkoch 47 a 48 Charty základných práv. Patria sem aj relevantné právne predpisy na úrovni Únie o procesných právach v trestnom konaní: smernica 2010/64/EÚ o práve na tlmočenie a preklad v trestnom konaní, smernica 2012/13/EÚ o práve na informácie v právach a obvineniach a prístupe k spisu, smernica 2013/48/EÚ o práve na prístup k obhajcovi a na komunikáciu s príbuznými po zatknutí a zadržaní, smernica 2016/343 o posilnení určitých aspektov prezumpcie nevinu a práva byť prítomný na vlastnom konaní pred súdom, smernica 2016/800 o procesných zárukách pre deti a smernica 2016/1919 o právnej pomoci pre podozrivé a obvinené osoby v trestnom konaní a pre vyžiadané osoby v konaní o európskom zatykači.

Konkrétnejšie, predchádzajúcim zásahom justičného orgánu pri vydaní príkazu sa zabezpečuje, že bola skontrolovaná zákonnosť opatrenia, ako aj jeho nevyhnutnosť a proporcionalita vo vzťahu k danému prípadu. Týmto sa zabezpečuje aj to, že príkaz neprimerane nezasahuje do základných práv a nemá ani vplyv na právne zásady, ako je povinnosť advokáta zachovať mlčanlivosť. Vydávajúci orgán je povinný zabezpečiť v jednotlivých prípadoch, že opatrenie je nevyhnutné a primerané, a to aj vzhľadom na závažnosť vyšetrovaného trestného činu. Návrh ďalej obsahuje prahové hodnoty pre údaje o transakciách a obsahové údaje, čím sa zabezpečuje, že európsky príkaz na predloženie dôkazov bude vo vzťahu k takýmto údajom použitý len v prípade závažnejších foriem trestných činov.

Výslovne zahrnuté je aj právo na účinný prostriedok nápravy pre osoby, ktorých údaje sa vyžadujú. Imunity a výsady určitých povolání, ako sú právnici, ako aj zásadné záujmy národnej bezpečnosti alebo obrany v štáte adresáta musia byť počas konania vo vydávajúcom štáte takisto zohľadnené. Preskúmanie justičným orgánom tu slúži ako ďalšia záruka.

Keďže príkaz je záväzným opatrením, ovplyvňuje aj práva poskytovateľov služieb, predovšetkým slobodu podnikania. V návrhu je zahrnuté aj právo poskytovateľa služieb vzniesť určité nároky vo vydávajúcom členskom štáte, napríklad ak príkaz nebol vydaný

alebo overený justičným orgánom. Ak sa príkaz zašle na presadzovanie štátu presadzovania, orgán presadzovania sa môže rozhodnúť neuznat' alebo nepresadzovať príkaz, ak sú po jeho prijatí zjavné akékoľvek obmedzené dôvody námietky, a v nadväznosti na konzultácie s vydávajúcim orgánom. Okrem toho v prípade, že sa začne postup presadzovania, samotný adresát bude môcť orgánu presadzovania podať námietku voči príkazu na základe takýchto obmedzených dôvodov námietky. Patria sem napríklad prípady, keď je zjavné, že príkaz nebol vydaný alebo overený príslušným orgánom, alebo ak by jeho vykonanie bolo zjavným porušením charty alebo zjavným zneužitím. Nevylučuje sa tým právo adresáta na účinný súdny prostriedok nápravy proti rozhodnutiu, ktorým sa ukladá sankcia.

Možným problémom týkajúcim sa opatrení EÚ v tejto oblasti je možnosť, že by mohli viesť k tomu, že by tretie krajiny zaviedli vzájomné povinnosti pre poskytovateľov služieb z EÚ, ktoré by neboli v súlade s podmienkami základných práv EÚ vrátane vysokej úrovne ochrany osobných údajov, ktorú poskytuje *acquis* EÚ. V návrhu sa táto situácia rieši dvomi spôsobmi: po prvé, poskytnutím opatrenia, ktoré obsahuje silné záruky a výslovné odkazy na podmienky a záruky už existujúce v *acquis* EÚ, na základe čoho dané opatrenie slúži ako vzor pre zahraničné právne predpisy; po druhé, zahrnutím konkrétnej doložky o „konflikte povinností“, ktorá umožňuje poskytovateľom služieb, aby identifikovali a riešili protichodné povinnosti, ktorým čelia, a iniciovali súdne preskúmanie. Cieľom tejto doložky je zabezpečiť rešpektovanie všeobecných nariadení o blokovaní, ako je napríklad americký zákon o súkromí elektronickej komunikácie, v ktorom sa zakazuje zverejňovanie vo vzťahu k obsahovým údajom v rámci jeho zemepisnej pôsobnosti, s výnimkou obmedzených okolností, ako aj rešpektovanie právnych predpisov, ktoré vo všeobecnosti neobmedzujú zverejňovanie, ale môžu ho obmedzovať v jednotlivých prípadoch. Pokiaľ ide o prípady týkajúce sa amerického zákona o súkromí elektronickej komunikácie, prístup k obsahovým údajom môže byť v súčasnosti v určitých situáciách znemožnený a hlavným nástrojom na prístup k takýmto údajom by preto mala zostať vzájomná právna pomoc. Vzhľadom na zmeny, ku ktorým došlo prijatím amerického zákona o CLOUD²³, však nariadenie o blokovaní môže byť zrušené, ak by EÚ uzatvorila dohodu s USA. Ďalšie medzinárodné dohody s inými kľúčovými partnermi môžu ďalej minimalizovať situácie, v ktorých dochádza ku kolízii právnych poriadkov.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sú opatrenia uvedené v tomto návrhu v súlade so základnými právami.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Legislatívny návrh nariadenia nemá vplyv na rozpočet Únie.

5. ĎALŠIE PRVKY

• Plány vykonávania, spôsob monitorovania, hodnotenia a podávania správ

Toto nariadenie je v Únii priamo uplatniteľné. Odborníci ho uplatnia priamo v praxi bez potreby zmeny vnútorných právnych systémov.

Nariadenie bude vyhodnotené a Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu najneskôr 5 rokov po nadobudnutí jeho účinnosti. Na základe zistení správy, najmä na základe toho, či nariadenie obsahuje medzery, ktoré sú v praxi relevantné, a pri zohľadnení

²³ Dňa 23. marca 2018 bol v Spojených štátoch prijatý zákon o objasnení zákonného využívania údajov v zámorí (Clarifying Lawful Overseas Use of Data – CLOUD). Zákon o CLOUD je k dispozícii [tu](https://www.congress.gov/bills/115/2874/text/senate/1).

technologického vývoja Komisia posúdi potrebu rozšírenia rozsahu pôsobnosti nariadenia. Komisia v prípade potreby predloží návrhy na zmenu tohto nariadenia. Členské štáty poskytnú Komisii informácie potrebné na vypracovanie tejto správy. Členské štáty zozbierajú údaje potrebné na každoročné monitorovanie nariadenia.

Komisia v prípade potreby vydá usmernenie pre poskytovateľov služieb o dodržiavaní povinností vyplývajúcich z nariadenia.

• **Podrobné vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhu**

	<i>NARIADENIE</i>	
	Článok	Odôvodnenie
I. Predmet úpravy, vymedzenie pojmov a rozsah pôsobnosti	1. Predmet úpravy	1 – 15
	2. Vymedzenie pojmov	16 – 23
	3. Rozsah pôsobnosti	24 – 27
II. Európsky príkaz na predloženie dôkazov, európsky príkaz na uchovanie dôkazov a osvedčenia, právny zástupca	4. Vydávajúci orgán	30
	5. Podmienky vydania európskeho príkazu na predloženie dôkazov	28 – 29, 31 – 35
	6. Podmienky vydania európskeho príkazu na uchovanie dôkazov	36
	7. Adresát európskeho príkazu na predloženie dôkazov a európskeho príkazu na uchovanie dôkazov	37
	8. Osvedčenie o európskom príkaze na predloženie dôkazov a osvedčenie o európskom príkaze na uchovanie dôkazov	38 – 39
	9. Vykonávanie OEPPD	40 – 41
	10. Vykonávanie OEPUD	42
	11. Dôvernosc' a informácie o používateľovi	43
	12. Náhrada nákladov	Žiadne
III. Sankcie a presadzovanie	13. Sankcie	Žiadne
	14. Postup presadzovania	44 – 45, 55
IV. Prostriedky nápravy	15. a 16. Postup preskúmania v prípade protichodných povinností vyplývajúcich z práva tretej krajiny	47 – 53

	17. Účinné prostriedky nápravy	54
	18. Zabezpečovanie výsad a imunit v súlade s právom štátu presadzovania	35
V. Záverečné ustanovenia	19. Monitorovanie a podávanie správ	58
	20. Zmeny osvedčení a formulárov	59 – 60
	21. Vykonávanie delegovania právomoci	60
	22. Oznámenia	Žiadne
	23. Vzťah k európskym vyšetrovacím príkazom	61
	24. Hodnotenie	62
	25. Nadobudnutie účinnosti	Žiadne

Kapitola 1: Predmet úpravy, vymedzenie pojmov a rozsah pôsobnosti

Článok 1: Predmet úpravy

V tomto článku sa stanovuje všeobecný rozsah pôsobnosti a účel návrhu zameraného na stanovenie pravidiel, na základe ktorých príslušný justičný orgán v Európskej únii môže nariadiť poskytovateľovi služieb, ktorý ponúka služby v rámci Únie, aby poskytol alebo uchoval elektronické dôkazy na základe európskeho príkazu na predloženie alebo uchovanie dôkazov. Tieto nástroje je možné použiť len v cezhraničnom kontexte, tzn. v situáciách, ak je poskytovateľ služieb usadený alebo zastúpený v inom členskom štáte.

Týmto nariadením sa vyšetrovacím orgánom poskytnú ďalšie nástroje na získavanie elektronických dôkazov bez obmedzenia donucovacích právomocí, ktoré sú už dané vo vnútroštátnych právnych predpisoch, vo vzťahu k poskytovateľom služieb usadeným alebo zastúpeným na ich území. Ak je poskytovateľ služieb usadený alebo zastúpený v tom istom členskom štáte, orgány daného členského štátu v takom prípade využijú vo vzťahu k poskytovateľovi služieb vnútroštátne donucovacie opatrenia.

Údaje, ktoré sú predmetom európskeho príkazu na predloženie dôkazov, by sa mali orgánom poskytnúť priamo, bez zapojenia orgánov v členskom štáte, v ktorom je poskytovateľ služieb usadený alebo zastúpený. V nariadení sa navyše upúšťa od využívania umiestnenia údajov ako rozhodujúceho kolízneho kritéria, keďže štát, na ktorého území sa údaje ukladajú, obvykle nemá nad údajmi žiadnu kontrolu. O takomto ukladaní údajov vo väčšine prípadov rozhoduje samotný poskytovateľ na základe potrieb vyplývajúcich z jeho činnosti²⁴.

Nariadenie sa navyše uplatňuje aj v prípade, že poskytovatelia služieb nie sú usadení ani zastúpení v Únii, ale poskytujú služby v rámci Únie. Stanovuje sa to v článku 3 ods. 1.

²⁴ Ďalšie vysvetlenia sú uvedené v posúdení vplyvu.

V prípade, že sa v návrhu hovorí o poskytovateľovi služieb, ktorý je usadený alebo zastúpený v členskom štáte prostredníctvom určeného právneho zástupcu, samotným určením právneho zástupcu nevzniká prevádzkareň poskytovateľa služieb na účely tohto nariadenia.

V článku 1 ods. 2 sa pripomína, že týmto nariadením nie je dotknutá povinnosť dodržiavať základné práva a základné právne zásady zakotvené v článku 6 ZEÚ.

Článok 2: Vymedzenie pojmov

V tomto článku sa vymedzujú pojmy, ktoré sa používajú v celom akte.

Do rozsahu pôsobnosti nariadenia patria tieto typy poskytovateľov služieb: poskytovatelia elektronických komunikačných služieb; poskytovatelia služieb informačnej spoločnosti, pre ktorých ukladanie údajov predstavuje kľúčový prvok služieb, ktoré poskytujú používateľovi vrátane sociálnych sietí, ak nie sú považované za elektronické komunikačné služby; online trhy umožňujúce transakcie medzi ich používateľmi (ako sú spotrebiteľia alebo podniky) a iní poskytovatelia hostingových služieb a poskytovatelia služieb internetových názvov domén a číslovania.

Rozsah pôsobnosti nariadenia sa vzťahuje na poskytovateľov elektronických komunikačných služieb, ako sú vymedzení [v smernici, ktorou sa stanovuje európsky kódex elektronickej komunikácie]. Tradičné telekomunikačné služby, spotrebiteľia a podniky čoraz častejšie využívajú namiesto tradičných komunikačných služieb nové internetové služby, ktoré umožňujú interpersonálnu komunikáciu, ako je internetová telefónia, rýchle správy a e-mailové služby. Tento návrh by sa preto mal týkať týchto služieb, ako aj sociálnych sietí ako Twitter a Facebook, ktoré umožňujú používateľom spoločne využívať obsah.

V mnohých prípadoch sa už údaje neukladajú v zariadení používateľa, ale sú prístupné v rámci cloudovej infraštruktúry, ktorá v zásade umožňuje prístup z akéhokoľvek miesta. Poskytovatelia služieb nemusia byť usadení v každej jurisdikcii alebo v nej mať svoje servery – stačí, ak používajú centrálnu správu a majú decentralizované systémy na ukladanie údajov a poskytovanie služieb. Pomáha im to pri optimalizácii zaťaženia a skracovania oneskorenia pri reakcii na žiadosti používateľov o údaje. Na urýchlenie poskytovania obsahu sa obvykle využívajú siete na doručovanie obsahu (Content delivery network – CDN) tak, že obsah je skopírovaný na viacerých serveroch rozmiestnených po celom svete. Umožňuje to spoločnostiam, aby ponúkali obsah z toho servera, ktorý je k používateľovi najbližšie alebo ktorý môže presmerovať komunikáciu cez menej zaťaženú sieť. Tento vývoj sa vo vymedzení pojmov zohľadňuje zahrnutím cloudových a iných hostingových služieb, ktorými sa poskytujú rôzne výpočtové zdroje, ako sú siete, servery a iná infraštruktúra, ukladanie, aplikácie a služby, ktoré umožňujú ukladať údaje na rôzne účely. Tento akt sa uplatňuje aj pri digitálnych trhoch, ktoré spotrebiteľom a/alebo podnikom umožňujú uzatvárať transakcie prostredníctvom predaja cez internet alebo zmlúv o poskytnutí služby. Takéto transakcie sa realizujú buď na webovom sídle online trhu, alebo na webovom sídle obchodníka, ktorý využíva počítačové služby, ktoré online trh poskytuje. Preto je to práve tento trh, ktorý má k dispozícii elektronické dôkazy, ktoré môžu byť potrebné v priebehu trestného konania.

Návrh sa netýka služieb, pri ktorých ukladanie údajov nie je ich kľúčovým prvkom. Hoci väčšina služieb, ktoré poskytovatelia dodávajú, zahŕňa určitý druh ukladania údajov, najmä ak sú dodávané online na diaľku, je možné rozlíšiť služby, pri ktorých ukladanie údajov nie je hlavnou charakteristikou a má teda len vedľajší charakter, vrátane právnych, architektonických, inžinierskych a účtovných služieb poskytovaných online na diaľku.

Údaje, ktorými disponujú poskytovatelia služieb internetovej infraštruktúry, ako sú registrátori a registre názvov domén a poskytovatelia služieb ochrany súkromia a proxy služieb alebo regionálne internetové registre adries internetového protokolu, môžu byť relevantné v trestných konaniach, keďže môžu poskytnúť indicie, ktoré umožnia identifikáciu jednotlivca alebo subjektu zapojeného do trestnej činnosti.

Kategórie údajov, ktoré príslušné orgány môžu získať na základe európskeho príkazu na predloženie dôkazov, zahŕňajú údaje o predplatiteľoch, údaje o prístupe, údaje o transakciách (tri kategórie, ktoré sa bežne označujú ako „iné ako obsahové údaje“) a uložené obsahové údaje. S výnimkou údajov o prístupe existuje rozdiel v právnych poriadkoch mnohých členských štátov ako aj v právnych poriadkoch mimo EÚ.

Všetky kategórie obsahujú osobné údaje, a preto sa na ne vzťahujú záruky podľa *acquis* EÚ o ochrane osobných údajov. Líšia sa intenzitou účinku na základné práva, predovšetkým pokiaľ ide o údaje o predplatiteľoch na jednej strane a údaje o transakciách a obsahové údaje na strane druhej. Je dôležité, aby akt zahŕňal všetky tieto kategórie: údaje o predplatiteľoch a údaje o prístupe sú často východiskom pri získavaní indícií o totožnosti podozrivého v rámci vyšetrovania. Údaje o transakciách a obsahové údaje môžu byť najrelevantnejšie ako dôkazový materiál. Vzhľadom na rôzne úrovne zasahovania do základných práv sa na údaje o predplatiteľoch odôvodnene vzťahujú podmienky, ktoré sú odlišné od podmienok, ktoré sa vzťahujú na údaje o transakciách a obsahové údaje, ako sa stanovuje vo viacerých ustanoveniach nariadenia.

Údaje o prístupe je vhodné vyčleniť ako osobitnú kategóriu údajov používanú v tomto nariadení. Údaje o prístupe podľa vymedzenia v tomto nariadení sa získavajú na ten istý účel ako údaje o predplatiteľoch, t. j. na identifikáciu používateľa, pričom úroveň zasahovania do základných práv je podobná. Mali by sa na nich preto vzťahovať rovnaké podmienky ako na údaje o predplatiteľoch. Preto sa v tomto návrhu zavádza nová kategória údajov, s ktorou sa bude zaobchádzať ako s údajmi o predplatiteľoch, ak bude sledovaný rovnaký účel.

V článku 2 sa vymedzujú členské štáty a orgány, ktoré môžu byť zapojené do tohto postupu. Vymedzenie vydávajúceho orgánu je uvedené v článku 4.

Núdzové prípady sú výnimočné situácie, ktoré si obvykle vyžadujú včasnú reakciu poskytovateľa služieb a v ktorých sa uplatňujú osobitné podmienky. V tomto článku sú preto vymedzené osobitne.

Článok 3: Rozsah pôsobnosti

V tomto článku sa vymedzuje rozsah pôsobnosti návrhu. Nariadenie sa vzťahuje na všetkých poskytovateľov služieb, ktorí ponúkajú služby v Únii, vrátane poskytovateľov služieb, ktorí nie sú usadení v Únii. Aktívne poskytovanie služieb v Únii so všetkými výhodami, ktoré z toho vyplývajú, odôvodňuje to, aby sa na takýchto poskytovateľov služieb takisto vzťahovalo toto nariadenie, a vytvárajú sa tým rovnaké podmienky pre účastníkov na rovnakých trhoch. Okrem toho, ak by títo poskytovatelia služieb neboli zahrnutí, vznikla by tým medzera, ktorá by páchatelom trestnej činnosti uľahčila obchádzanie rozsahu pôsobnosti nariadenia.

Na určenie toho, či sa služby ponúkajú, je potrebné, aby orgány posúdili, či poskytovateľ služieb umožňuje právnickým alebo fyzickým osobám v jednom alebo vo viacerých členských štátoch, aby využívali jeho služby. Samotná dostupnosť služieb (ktorá môže vyplývať aj z dostupnosti webového sídla alebo e-mailovej adresy a iných kontaktných

údajov poskytovateľa služieb alebo jeho sprostredkovateľa) by však nemala byť dostatočnou podmienkou na uplatňovanie tohto nariadenia. Na určenie podstatnej väzby medzi poskytovateľom a územím, na ktorom poskytuje svoje služby, je preto potrebná podstatná väzba k daným členským štátom. Takáto podstatná väzba existuje, ak poskytovateľ služieb má v jednom alebo vo viacerých členských štátoch prevádzkareň. V prípade, že v Únii nie je zriadená prevádzkareň, kritérium podstatnej väzby s Úniou by sa malo posudzovať na základe existencie významného počtu používateľov v jednom členskom štáte alebo vo viacerých členských štátoch, alebo na základe zamerania činností na jeden členský štát alebo viac členských štátov. Zameranie činností na jeden členský štát alebo viac členských štátov možno určiť na základe všetkých relevantných okolností vrátane faktorov, ako je používanie jazyka alebo meny, ktorá sa vo všeobecnosti používa v členskom štáte. Zameranie činností na jeden členský štát by sa mohlo odvodiť aj od dostupnosti aplikácie v príslušnom vnútroštátnom obchode s aplikáciami, od poskytovania miestnej reklamy alebo reklamy v jazyku používanom v danom členskom štáte, od využívania akýchkoľvek informácií pochádzajúcich od osôb v členských štátoch v priebehu ich činností, alebo od zabezpečovania vzťahov so zákazníkmi, ako je poskytovanie služieb zákazníkom v jazyku, ktorý sa vo všeobecnosti používa v danom členskom štáte. Podstatná väzba sa predpokladá aj vtedy, keď poskytovateľ služieb smeruje svoju činnosť na jeden členský štát alebo viaceré členské štáty, ako sa stanovuje v článku 17 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach.

Európsky príkaz na predloženie dôkazov a európsky príkaz na uchovanie dôkazov sú vyšetrovacie opatrenia, ktoré je možné vydať len v rámci vyšetrovania trestného činu alebo trestného konania vo vzťahu ku konkrétnym trestným činom. Od preventívnych opatrení alebo povinnosti uchovávanía údajov, ktoré sa stanovujú v právnych predpisoch, sa odlišujú súvislosťou s konkrétnym vyšetrovaním, čím sa zabezpečuje uplatnenie procesných práv, ktoré sa vzťahujú na trestné konanie. Podmienkou použitia nariadenia je teda právomoc začať vyšetrovanie konkrétneho trestného činu.

Dodatočnou požiadavkou je to, že požadované údaje sa musia týkať služieb, ktoré poskytovateľ služieb ponúka v Únii.

Kapitola 2: Európsky príkaz na predloženie dôkazov, európsky príkaz na uchovanie dôkazov a osvedčenia

Článok 4: Vydávajúci orgán

Na vydávaní európskeho príkazu na predloženie alebo uchovanie dôkazov sa vždy musí podieľať justičný orgán, a to buď ako vydávajúci orgán, alebo overovací orgán. V prípade príkazov na predloženie údajov o transakciách a obsahových údajov to musí byť sudca alebo súd. V prípade údajov o predplatiteľoch alebo o prístupe to môže byť aj prokurátor.

Článok 5: Podmienky vydania európskeho príkazu na predloženie dôkazov

V článku 5 sa stanovujú podmienky vydania európskeho príkazu na predloženie dôkazov. Posudzuje ich vydávajúci justičný orgán.

Európsky príkaz na predloženie dôkazov je možné vystaviť, len ak je to nevyhnutné a primerané v jednotlivom prípade. Okrem toho by sa mal vydávať len v prípade, ak by vo vydávajúcom štáte bolo v prípade porovnateľnej vnútroštátnej situácie k dispozícii podobné opatrenie.

Príkazy na predloženie údajov o predplatiteľoch a údaje o prístupe je možné vydať k akémukoľvek trestnému činu. Údaje o transakciách a obsahové údaje by mali podliehať prísnejším požiadavkám, ktoré zohľadňujú citlivejšiu povahu takýchto údajov a tomu zodpovedajúcu vyššiu mieru zasahovania príkazov týkajúcich sa týchto údajov v porovnaní s údajmi o predplatiteľoch a údajmi o prístupe. Príkazy je preto možné vydať len k trestným činom, na ktoré sa vzťahuje trest odňatia slobody s hornou hranicou minimálne 3 roky alebo viac. Stanovením prahovej hodnoty na základe maximálnej výšky trestu odňatia slobody sa umožní uplatnenie proporcionálnejšieho prístupu, spolu s viacerými ďalšími podmienkami *ex ante* a *ex post* a zárukami na zabezpečenie dodržiavania proportionality a práv dotknutých osôb.

Zároveň by sa prahovou hodnotou nemala znižovať účinnosť nástroja a jeho používanie v praxi. Členské štáty uplatňujú pri trestoch rôzne maximálne stropy, ktoré sa týkajú ich vnútroštátneho systému. Vnútroštátne trestné zákonníky sa líšia a nie sú harmonizované. Platí to pre trestné činy, ako aj pre tresty, ktoré sa za ne ukladajú. Vnútroštátne procesné zákonníky sa ďalej líšia prahovými hodnotami pri získavaní údajov o transakciách alebo obsahových údajov: niektoré členské štáty nestanovujú žiadnu konkrétnu prahovú hodnotu; iné majú stanovený zoznam trestných činov. Trojročnou prahovou hodnotou sa obmedzuje rozsah pôsobnosti nástroja na závažnejšie trestné činy bez nadmerného obmedzenia možností jeho používania v praxi. Touto prahovou hodnotou sa z rozsahu vylučuje široká škála trestných činov v závislosti od trestných zákonníkov členských štátov (napríklad v niektorých členských štátoch je to účasť na činnosti organizovanej zločineckej skupiny a únos, ale aj trestné činy ako drobná krádež, podvod a napadnutie, pri ktorých sa použitie príkazu na cezhraničné predloženie dôkazov týkajúceho sa citlivejších údajov môže považovať za neprimerané). Na druhej strane sa trojročnou prahovou hodnotou pokrývajú trestné činy, ktoré si vyžadujú účinnejší prístup, ako je napríklad členstvo v zločineckej skupine, financovanie teroristickej skupiny, podporovanie alebo propagácia zločineckej skupiny, príprava na páchanie teroristických trestných činov, určité trestné činy páchané s úmyslom terorizmu a príprava spáchania trestného činu s úmyslom terorizmu, alebo príprava na branie rukojemníka, ktoré by boli inak vylúčené, ak by sa uplatňovala vyššia prahová hodnota, v závislosti od členského štátu. Táto prahová hodnota bola zvolená tak, aby pre všetky členské štáty zabezpečila rovnováhu medzi efektívnosťou vyšetřovania trestného činu a ochranou práv a primeranosťou. Výhodou prahovej hodnoty je aj jej jednoduché uplatnenie v praxi.

Okrem toho je príkazy na predloženie údajov o transakciách alebo obsahových údajov možné vydať aj ku konkrétnym trestným činom uvedeným v ustanovení, ktoré podliehajú harmonizácii a pri ktorých dôkazy budú obvykle k dispozícii len v elektronickej forme. Odôvodňuje to uplatňovanie nariadenia aj v prípadoch, keď maximálna výška trestu odňatia slobody je nižšia ako uvedená prahová hodnota; inak by tieto trestné činy nemohli byť riadne vyšetrené, čo by mohlo viesť k beztrestnosti. Tieto trestné činy sa uvádzajú v: i) rámcovom rozhodnutí Rady 2001/413/SVV o boji proti podvodom a falšovaniu bezhotovostných platobných prostriedkov; ii) smernici 2011/93/EÚ o boji proti sexuálnemu zneužívaniu a sexuálnemu vykorisťovaniu detí a proti detskej pornografii, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2004/68/SVV; a iii) smernici 2013/40/EÚ o útokoch na informačné systémy, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2005/222/SVV. Príkazy je okrem toho možné vydávať k trestným činom uvedeným v smernici 2017/541/EÚ o boji proti terorizmu, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2002/475/SVV a mení rozhodnutie Rady 2005/671/SVV. Niektoré z týchto trestných činov majú minimálnu hornú prahovú hodnotu aspoň 1 rok, iné 2 roky, ale žiadny z nich nemá hornú hranicu nižšiu ako 1 rok.

V článku sa stanovujú aj povinné informácie, ktoré musia byť súčasťou európskeho príkazu na predloženie dôkazov s cieľom umožniť poskytovateľovi služieb identifikovať a predložiť požadované údaje. Súčasťou európskeho príkazu na predloženie dôkazov je aj zdôvodnenie nevyhnutnosti a primeranosti tohto opatrenia.

Európsky príkaz na predloženie dôkazov sa vykonáva vydaním osvedčenia o európskom príkaze na predloženie dôkazov (ďalej len „OEPPD“) (pozri článok 8), ktorý sa preloží a pošle poskytovateľovi služieb. OEPPD obsahuje rovnaké povinné informácie ako príkaz, s výnimkou zdôvodnenia nevyhnutnosti a primeranosti opatrenia alebo ďalších podrobných informácií o danom prípade.

V situáciách, keď sa požadované údaje ukladajú a spracúvajú v rámci infraštruktúry, ktorú poskytovateľ služieb poskytuje spoločnosti, obvykle v prípade hostingových alebo softvérových služieb, by primárnym adresátom žiadosti vyšetrovacích orgánov mala byť samotná spoločnosť. V prípadoch, keď by podnik nebol poskytovateľom služieb, na ktorého sa vzťahuje rozsah pôsobnosti tohto nariadenia, sa môže vyžadovať postup vydania EVP alebo žiadosti o vzájomnú právnu pomoc. Európsky príkaz na predloženie dôkazov môže byť adresovaný poskytovateľovi služieb, len ak by nebolo vhodné žiadosť adresovať podniku, a to najmä v prípadoch, keď by to viedlo k riziku ohrozenia vyšetrovania, napríklad ak je predmetom vyšetrovania samotný podnik.

Vydávajúci orgán musí pred vydaním európskeho príkazu na predloženie dôkazov zohľadniť aj potenciálne imunity a výsady podľa práva členského štátu poskytovateľa služieb alebo akýkoľvek vplyv na základné záujmy daného členského štátu, ako sú národná bezpečnosť a obrana. Cieľom tohto ustanovenia je zabezpečiť, aby sa vo vydávajúcom štáte zohľadnili imunity a výsady, ktorými sa chránia požadované údaje v členskom štáte poskytovateľa služieb, a to najmä v prípade, keď tieto imunity a výsady poskytujú vyššiu ochranu ako právo vydávajúceho štátu.

Článok 6: Podmienky vydania európskeho príkazu na uchovanie dôkazov

Európsky príkaz na uchovanie dôkazov podlieha podobným podmienkam ako európsky príkaz na predloženie dôkazov. Môže byť vydaný v prípade akéhokoľvek trestného činu v súlade s ďalšími podmienkami stanovenými v článku 6. Jeho cieľom je zabrániť odstráneniu, vymazaniu alebo zmene relevantných údajov v situáciách, v ktorých dosiahnutie predloženia týchto údajov môže trvať dlhšie, napríklad preto, že sa použijú kanály justičnej spolupráce. Vzhľadom na to, že napríklad EVP sa vo všeobecnosti môže vydať v prípade akéhokoľvek trestného činu bez obmedzenia akýmikoľvek prahovými hodnotami, ani európsky príkaz na uchovanie dôkazov nebude nijako obmedzený. V opačnom prípade by tento nástroj nebol účinný. S cieľom umožniť vyšetrovacím orgánom rýchlo konať a vzhľadom na to, že bude nasledovať príslušná žiadosť o predloženie údajov, pri ktorej sa opäť podrobne preskúmajú všetky podmienky, európske príkazy na uchovanie dôkazov môže vydávať a overovať aj prokurátor.

Článok 7: Adresát európskeho príkazu na predloženie dôkazov a európskeho príkazu na uchovanie dôkazov

Európske príkazy na predloženie dôkazov a európske príkazy na uchovanie dôkazov by mali byť adresované právnemu zástupcovi určenému poskytovateľom služieb na účely zhromažďovania dôkazov v trestnom konaní v súlade so smernicou, ktorou sa stanovujú harmonizované pravidlá určovania právnych zástupcov na účely zhromažďovania dôkazov

v trestnom konaní. Zasielať sa budú v podobe osvedčenia o európskom príkaze na predloženie dôkazov (ďalej len „OEPPD“) alebo osvedčenia o európskom príkaze na uchovanie dôkazov (ďalej len „OEPUD“), ako sa stanovuje v článku 8. Tento právny zástupca bude zodpovedný za ich prijatie a včasné a úplné vykonanie. Týmto sa ponecháva poskytovateľom služieb možnosť zvoliť si spôsob, ako sami zariadia, aby sa predložili údaje, ktoré si vyžiadali orgány členských štátov.

Ak nie je určený žiadny právny zástupca, príkazy sa môžu adresovať ktorejkoľvek prevádzkarni poskytovateľa služieb v Únii. Táto záložná možnosť slúži na zabezpečenie účinnosti tohto systému v prípade, ak poskytovateľ služieb (ešte) neurčil vyhradeného zástupcu, napríklad keď neexistuje povinnosť určiť právneho zástupcu v súlade so smernicou, pretože poskytovatelia služieb sú usadení a činnosť vykonávajú len v jednom členskom štáte, alebo v prípadoch, keď povinnosť určiť právneho zástupcu ešte nie je v platnosti, t. j. pred lehotou na transpozíciu smernice.

V prípade, že právny zástupca príkaz nevykoná, existujú dve situácie, v ktorých vydávajúci orgán môže kontaktovať ktorúkoľvek prevádzkareň poskytovateľa služieb v Únii: v núdzových prípadoch, ktoré sú vymedzené v článku 9 ods. 2, a v prípadoch, v ktorých právny zástupca nedodríava svoje povinnosti podľa článkov 9 a 10 a v ktorých sa vydávajúci orgán domnieva, že existujú jasné riziká straty údajov.

Článok 8: Osvedčenie o európskom príkaze na predloženie a uchovanie dôkazov

OEPPD a OEPUD slúžia na zaslanie príkazov adresátom vymedzeným v článku 7. Vzory oboch osvedčení sú stanovené v prílohách I a II k nariadeniu a musia byť preložené do jedného z úradných jazykov členského štátu, v ktorom sa nachádza adresát. Poskytovatelia služieb môžu vyhlásiť, že príkazy sa budú akceptovať aj v iných úradných jazykoch Únie. Cieľom týchto osvedčení je poskytnúť všetky potrebné informácie, ktoré sa majú zaslať adresátovi v štandardizovanej podobe, pričom sa minimalizuje možnosť pochybenia, umožní sa ľahká identifikácia príslušných údajov a v čo najväčšej možnej miere sa predídne uvádzaniu voľného textu, čím sa znížia náklady na preklad. Osvedčenie nebude obsahovať úplné zdôvodnenie nevyhnutnosti a primeranosti alebo ďalšie podrobné informácie o prípade, aby sa predišlo ohrozeniu vyšetrovania. Z tohto dôvodu je potrebný iba ako súčasť samotného príkazu, aby sa neskôr podozrivému umožnilo napadnúť príkaz počas trestného konania.

Niektorí poskytovatelia služieb už vytvorili platformy na predkladanie žiadostí orgánmi presadzovania práva. Týmto nariadením sa nezabraňuje používaniu týchto platforiem, keďže ponúka mnohé výhody vrátane možnosti ľahkého overenia a bezpečného zasielania údajov. Tieto platformy však musia umožňovať predkladanie OEPPD a OEPUD v podobe stanovenej v prílohách I a II bez toho, aby sa vyžadovali ďalšie údaje týkajúce sa príkazu.

Platformy zriadené členskými štátmi alebo orgánmi Únie môžu takisto poskytovať bezpečný spôsob na zaslanie príkazov a uľahčovať ich overovanie, ako aj zhromažďovanie štatistických údajov. Malo by sa zväžiť možné rozšírenie platforiem eCodex a SIRIUS s cieľom poskytnúť bezpečné spojenie s poskytovateľmi služieb na účely zasielania OEPPD a OEPUD a v prípade potreby aj odpovedí poskytovateľov služieb.

Článok 9: Vykonávanie OEPPD

V článku 9 sa vyžaduje od adresátov, aby odpovedali na OEPPD, a stanovujú sa v ňom povinné lehoty. Normálna lehota je 10 dní, pričom orgány môžu v oprávnených prípadoch stanoviť aj kratšie lehoty. Okrem toho v núdzových prípadoch, ktoré sú vymedzené ako

situácia, v ktorej existuje bezprostredné ohrozenie života alebo telesnej nedotknuteľnosti osoby, alebo kritickej infraštruktúry, je lehota 6 hodín.

Týmto ustanovením sa takisto zabezpečuje možnosť dialógu medzi adresátom a vydávajúcim orgánom. Ak OEPPD nie je úplné alebo je zjavne nesprávne či neobsahuje dostatočné informácie pre poskytovateľa služieb na vykonanie OEPPD, adresát môže kontaktovať vydávajúci orgán a požiadať o objasnenie prostredníctvom formulára uvedeného v prílohe III. Poskytovateľ služieb takisto informuje vydávajúci orgán v prípadoch, keď nemôže údaje poskytnúť z dôvodu vyššej moci alebo *de facto* nemožnosti. Toto je napríklad v prípade, ak osoba, ktorej údaje sa vyžadujú, nebola ani zákazníkom služby, alebo – napríklad v súlade s inými povinnosťami týkajúcimi sa ochrany súkromia – údaje už boli zákonne vymazané poskytovateľom služieb predtým, ako poskytovateľ služieb alebo jeho právny zástupca príkaz prijal. Vydávajúci orgán by mal byť o týchto okolnostiach informovaný včas, aby mohol rýchlo reagovať, napríklad zhromaždiť elektronické dôkazy od iného poskytovateľa služieb a predísť tomu, aby vydávajúci orgán začal postup presadzovania, keď by tento postup nemal zmysel.

Ak adresát neposkytne žiadne informácie alebo ich neposkytne vyčerpávajúcim spôsobom či včas z iných ako uvedených dôvodov, musí o daných dôvodoch informovať vydávajúci orgán prostredníctvom formulára uvedeného v prílohe III. Adresáti teda môžu riešiť akúkoľvek otázku týkajúcu sa vykonania OEPPD s vydávajúcim orgánom. Týmto sa umožňuje vydávajúcemu orgánu opraviť alebo prehodnotiť OEPPD v ranom štádiu ešte pred fázou presadzovania.

V prípade, ak údaje nie sú predložené okamžite, najmä ak sa začne dialóg medzi adresátom a vydávajúcim orgánom, čo znamená, že lehoty stanovené v článku 9 ods. 1 nebudú dodržané, poskytovateľ služieb má po prijatí OEPPD povinnosť uchovať údaje s cieľom predísť ich strate, a to za podmienky, že údaje sú identifikovateľné. Povinnosť uchovať údaje sa môže týkať objasneného OEPPD alebo následnej žiadosti o vzájomnú právnu pomoc alebo EPV, ktorý sa zašle namiesto pôvodného OEPPD.

Článok 10: Vykonávanie OEPUD

Na vykonanie OEPUD sa vyžaduje uchovanie údajov dostupných v čase prijatia príkazu. Poskytovatelia služieb by mali uchovávať údaje, tak dlho, ako to bude potrebné na predloženie údajov na požiadanie, za podmienky, že vydávajúci orgán do 60 dní od vydania príkazu potvrdí, že začal postup následnej žiadosti o predloženie údajov. V tejto súvislosti sa vyžaduje podniknutie aspoň niektorých formálnych krokov, ako je napríklad zaslanie žiadosti o vzájomnú právnu pomoc na preklad.

Na druhej strane by sa však žiadosti o uchovanie dôkazov mali vystaviť alebo ponechať v platnosti iba tak dlho, ako to bude potrebné na účely umožnenia vystavenia následnej žiadosti o predloženie týchto údajov. S cieľom vyhnúť sa nepotrebnému alebo príliš dlhému uchovávaniu musí orgán, ktorý vydal európsky príkaz na predloženie dôkazov, informovať adresáta ihneď po prijatí rozhodnutia o nevydaní alebo stiahnutí príkazu na predloženie dôkazov alebo žiadosti o justičnú spoluprácu.

Týmto ustanovením sa takisto zabezpečuje možnosť komunikácie medzi adresátom a vydávajúcim orgánom podobne ako ustanoveniami článku 9. Ak OEPUD nie je úplné alebo je zjavne nesprávne či neobsahuje dostatočné informácie pre poskytovateľa služieb na vykonanie OEPUD, adresát môže kontaktovať vydávajúci orgán a požiadať o objasnenie

prostredníctvom formulára uvedeného v prílohe III. Poskytovateľ služieb takisto informuje vydávajúci orgán v prípadoch, keď nemôže údaje poskytnúť z dôvodu vyššej moci alebo *de facto* nemožnosti, alebo z iných dôvodov.

Článok 11: Dôvernosť a informácie o používateľovi

Je potrebné chrániť dôvernosť prebiehajúceho vyšetrovania vrátane skutočnosti, že bol vystavený príkaz na získanie príslušných údajov. Tento článok je vypracovaný na základe článku 19 smernice o EVP. Stanovuje sa v ňom povinnosť adresáta a v prípade, ak ide o inú osobu, poskytovateľa služieb zachovať dôvernosť OEPPD alebo OEPUD v súlade s článkom 23 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, konkrétne neinformovať osobu, ktorej údaje sa požadujú, ak to žiada vydávajúci orgán, aby sa zabezpečilo vyšetrovanie trestných činov.

Na druhej strane je však dôležité, a to aj na účely uplatnenia právnych prostriedkov nápravy, informovať osobu, ktorej údaje sa vyžadovali. V prípadoch, keď toto poskytovateľ služieb na žiadosť vydávajúceho orgánu nevykoná, vydávajúci orgán musí danú osobu informovať v súlade s článkom 13 smernice o ochrane osobných údajov pri presadzovaní práva, hneď ako prestane existovať riziko ohrozenia vyšetrovania, a zahrnúť informácie o dostupných právnych prostriedkoch nápravy. Tieto informácie sa nemusia poskytovať v prípade európskeho príkazu na uchovanie dôkazov, ale len v prípade európskych príkazov na predloženie dôkazov, a to z dôvodu menšieho zásahu do súvisiacich práv.

Článok 12: Náhrada nákladov

Poskytovatelia služieb si môžu voči vydávajúcemu štátu uplatniť aj nárok na náhradu svojich nákladov v súlade s vnútroštátnym právom vydávajúceho štátu, ak sa to stanovuje vo vnútroštátnom práve vydávajúceho štátu pre vnútroštátne príkazy v podobných vnútroštátnych prípadoch. Týmto sa zabezpečuje rovnaké zaobchádzanie s poskytovateľmi služieb, ktorí sú adresátmi vnútroštátneho príkazu, a tých, ktorí sú adresátmi OEPPD od toho istého členského štátu, ak sa tento členský štát rozhodol poskytovať náhradu určitým poskytovateľom služieb. Na druhej strane sa v navrhovanom nariadení neharmonizujú náhrady nákladov vzhľadom na to, že členské štáty sa v tejto súvislosti rozhodli postupovať rôznym spôsobom.

Uplatňovať nárok na náhradu nákladov môže buď priamo poskytovateľ služieb, alebo jeho právny zástupca. Náhrada nákladov sa môže poskytnúť len raz.

Kapitola 3: Sankcie a presadzovanie

Článok 13: Sankcie

Členské štáty zabezpečia, aby boli dostupné účinné, primerané a odrádzajúce finančné pokuty v situáciách, keď poskytovatelia služieb nesplnia svoje povinnosti podľa článkov 9, 10 alebo 11. Týmto nebudú dotknuté vnútroštátne právne predpisy týkajúce sa ukladania trestných sankcií v takýchto situáciách.

Článok 14: Postup presadzovania

V článku 14 sa stanovuje postup presadzovania príkazov v prípade ich nevykonania s pomocou členského štátu, v ktorom sa nachádza adresát zaslaného osvedčenia. V závislosti od pôvodného adresáta je to buď členský štát poskytovateľa služieb, alebo právneho zástupcu. Vydávajúci orgán zašle úplný príkaz vrátane zdôvodnenia nevyhnutnosti a primeranosti spolu

s osvedčením príslušnému orgánu v štáte presadzovania, ktorý ho presadí v súlade so svojím vnútroštátnym právom a v prípade potreby s použitím sankcií uvedených v článku 13. Ak sa príkaz zašle na presadenie štátu presadzovania, orgán presadzovania sa môže rozhodnúť neuzať a nepresadzovať príkaz, ak sa po jeho prijatí a v nadväznosti na konzultácie s vydávajúcim orgánom domnieva, že je uplatniteľný jeden z obmedzených dôvodov námietky. Okrem toho v prípade, keď sa začne postup presadzovania, bude môcť samotný adresát podať orgánu presadzovania námietku voči príkazu. Adresát to môže urobiť na základe ktoréhokoľvek z takýchto dôvodov s výnimkou imunit a výsad, ale vrátane prípadov, keď je zjavné, že príkaz nebol vydaný alebo overený príslušným orgánom alebo že by sa jeho vykonaním zjavne porušila Charta základných práv Európskej únie alebo by jeho vykonanie predstavovalo zjavné zneužitie práva. Napríklad príkazom, v ktorom sa vyžaduje predloženie obsahových údajov týkajúcich sa nevymedzenej skupiny osôb v zemepisnej oblasti alebo bez žiadneho prepojenia na konkrétne trestné konanie by sa zjavným spôsobom ignorovali podmienky vydávania európskeho príkazu na predloženie dôkazov stanovené v tomto nariadení, čo by bolo očividné už na základe obsahu samotného osvedčenia. Iné dôvody námietky môže vzniesť len osoba, ktorej údaje sa požadujú, v rámci právnych prostriedkov nápravy dostupných vo vydávajúcom štáte (pozri článok 17 ďalej). Okrem toho poskytovatelia služieb musia mať k dispozícii právny prostriedok nápravy proti rozhodnutiu orgánu presadzovania, ktorým sa im ukladá pokuta.

V postupe presadzovania sa stanovujú viaceré lehoty pre orgán presadzovania aj vydávajúci orgán s cieľom vyhnúť sa ďalším oneskoreniam v rámci tohto postupu.

Kapitola 4: Prostriedky nápravy

Články 15 a 16: Postup preskúmania v prípade konfliktných povinností vyplývajúcich z práva tretej krajiny

V článkoch 15 a 16 sa stanovuje postup preskúmania v prípade, keď poskytovatelia služieb usídlení v tretích krajinách čelia konfliktným povinnostiam. Tieto ustanovenia majú veľký význam aj z pohľadu zabezpečenia ochrany práv jednotlivcov a ústretovosti v medzinárodných vzťahoch. Nastavením vysokého štandardu týchto ustanovení sa tretie krajiny povzbudzujú, aby poskytovali podobnú úroveň ochrany. V opačnej situácii, keď orgány tretej krajiny žiadajú o poskytnutie údajov občana EÚ od poskytovateľa služieb v EÚ, právne predpisy Únie alebo členských štátov týkajúce sa ochrany základných práv, ako je *acquis* v oblasti ochrany osobných údajov, môžu podobným spôsobom zabrániť ich zverejneniu. Európska únia očakáva, že tretie krajiny budú rešpektovať také zákazy, ako sa rešpektujú v tomto nariadení.

Adresát môže uplatniť postup podľa článku 15, ak by vykonanie európskeho príkazu na predloženie dôkazov spôsobilo porušenie právnych predpisov tretej krajiny, ktorými sa zakazuje zverejnenie údajov z dôvodov, že je to potrebné buď na ochranu základných práv dotknutých jednotlivcov, alebo základných záujmov tretej krajiny v súvislosti s národnou bezpečnosťou alebo obranou. Vyžaduje sa, aby adresát informoval vydávajúci orgán prostredníctvom odôvodnenej námietky obsahujúcej dôvody, prečo dospel k záveru, že ide o konfliktné povinnosti. Takáto odôvodnená námietka nemôže byť založená len na skutočnosti, že podobné ustanovenia neexistujú v práve tretej krajiny, alebo len na skutočnosti, že údaje sú uložené v tretej krajine. Odôvodnená námietka musí byť vznesená podľa postupu oznámenia úmyslu nevykonať príkaz stanoveného v článku 9 ods. 5 pomocou formulára uvedeného v prílohe III.

Vydávajúci orgán na základe odôvodnenej námietky preskúma svoj vlastný príkaz. V prípade, že sa vydávajúci orgán rozhodne príkaz stiahnuť, postup sa končí. V prípade, že by vydávajúci orgán chcel príkaz potvrdiť, prípad sa zašle príslušnému súdu jeho členského štátu. Súd potom na základe odôvodnenej námietky a po zohľadnení všetkých príslušných skutočností týkajúcich sa prípadu posúdi, či sa na konkrétny riešený prípad uplatňuje právo tretej krajiny – a ak sa uplatňuje – či v konkrétnom riešenom prípade existuje konflikt. Pri vykonávaní tohto posúdenia by súd mal zohľadniť, či právo tretej krajiny nie je namiesto ochrany základných práv alebo základných záujmov tretej krajiny týkajúcich sa národnej bezpečnosti alebo obrany zjavne zamerané na ochranu iných záujmov alebo či jeho cieľom nie je chrániť nezákonné činnosti pred žiadosťami týkajúcimi sa presadzovania práva v kontexte vyšetrovania trestných činov.

Ak súd dospeje k záveru, že naozaj existuje konflikt povinností vyplývajúci zo zákonov na ochranu základných práv jednotlivcov alebo základných záujmov tretej krajiny týkajúcich sa národnej bezpečnosti alebo obrany, musí požiadať o stanovisko príslušnej tretej krajiny prostredníctvom vnútroštátnych ústredných orgánov tretej krajiny. Ak tretia krajina, s ktorou sa vykonávajú konzultácie, potvrdí existenciu konfliktu a namietne proti vykonaniu príkazu, súd musí príkaz stiahnuť.

Ak konflikt vznikne na základe právnych predpisov tretieho štátu, ktoré neslúžia na ochranu základných práv jednotlivcov alebo základných záujmov tretej krajiny týkajúcich sa národnej bezpečnosti alebo obrany, súd prijme rozhodnutie na základe zváženia záujmov hovoriacich za potvrdenie príkazu a záujmov hovoriacich proti jeho potvrdeniu.

V situáciách, v ktorých nastane konflikt povinností v dôsledku práva tretej krajiny, sú uplatniteľné aj podmienky stanovené v článku 9, a to najmä povinnosti týkajúce sa uchovania údajov opísané v článku 9 ods. 6. Ak súd dospeje k záveru, že príkaz sa má potvrdiť, informuje sa o tom vydávajúci orgán a poskytovateľ služieb, aby sa prešlo k jeho vykonaniu. Ak dôjde k zrušeniu príkazu, môže sa vydať samostatný európsky príkaz na uchovanie dôkazov, aby sa zabezpečila dostupnosť údajov v prípadoch, keď je ich možné získať prostredníctvom žiadosti o vzájomnú právnu pomoc.

Vzhľadom na skutočnosť, že samotný európsky príkaz na uchovanie dôkazov nevedie k zverejneniu údajov a v jeho dôsledku preto nevznikajú podobné obavy, postup preskúmania sa obmedzuje len na európsky príkaz na predloženie dôkazov.

Článok 17: Účinné prostriedky nápravy

Týmto ustanovením sa zabezpečuje, aby osoby dotknuté európskym príkazom na predloženie dôkazov mali k dispozícii účinné prostriedky nápravy. Tieto prostriedky nápravy sa vykonávajú vo vydávajúcom štáte v súlade s vnútroštátnym právom. V prípade podozrivých a obvinených osôb sa prostriedky nápravy bežne vykonávajú počas trestného konania. V prípade európskeho príkazu na uchovanie dôkazov nie sú dostupné žiadne osobitné prostriedky nápravy, pretože zverejnenie údajov sa neumožňuje na základe samotného príkazu na uchovanie dôkazov, ale len vtedy, keď po ňom nasleduje európsky príkaz na predloženie dôkazov alebo iný nástroj vedúci k zverejneniu, na základe ktorého potom vzniká nárok na osobitné prostriedky nápravy.

Osoby, ktorých údaje sa požadovali bez toho, aby boli podozrivými alebo obvinenými osobami v trestnom stíhaní, majú takisto právo na právne prostriedky nápravy vo vydávajúcom štáte. Žiadnymi z týchto práv nie sú dotknuté akékoľvek prostriedky nápravy dostupné podľa smernice o ochrane údajov pri presadzovaní práva a všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

Na rozdiel od toho, čo sa to stanovuje v prípade poskytovateľov služieb, sa týmto nariadením neobmedzujú možné dôvody, na základe ktorých môžu všetky tieto osoby napadnúť zákonnosť príkazu. Medzi tieto dôvody patrí nevyhnutnosť a primeranosť príkazu.

Vykonanie prostriedkov nápravy vo vykonávajúcim štáte nezaťažuje dotknuté osoby neprimeraným spôsobom. Podobne, ako je to v prípade príkazov presadzovaných prostredníctvom iných foriem justičnej spolupráce, súdy vo vydávajúcim štáte majú najlepšiu pozíciu na preskúmanie zákonnosti európskych príkazov na predloženie dôkazov vydaných ich vlastnými orgánmi a na posúdenie súladu s vlastným vnútroštátnym právom. Okrem toho adresáti môžu osobitne namietat' voči presadzovaniu OEPPD alebo OEPUD vo svojich hostiteľských členských štátoch počas fázy presadzovania na základe zoznamu dôvodov uvedených v nariadení (pozri článok 14).

Článok 18: Zabezpečovanie výsad a imunit v súlade s právom prijímacieho štátu

Týmto ustanovením sa sleduje rovnaký cieľ ako v článku 5 ods. 7, a to zabezpečiť, aby sa vo vydávajúcim štáte zohľadnili imunity a výsady, ktorými sa chránia požadované údaje v členskom štáte poskytovateľa služieb, najmä v prípadoch, ak existujú rozdiely medzi uvedenými členskými štátmi, ako aj v prípadoch, ak ide o základné záujmy daného členského štátu, ako sú národná bezpečnosť a obrana. V článku 18 sa stanovuje, že súd vo vydávajúcim štáte ich musí zohľadniť, ako keby boli stanovené v súlade s jeho vlastným vnútroštátnym právom. V dôsledku rozdielov medzi členskými štátmi, pokiaľ ide o posudzovanie relevantnosti a prípustnosti dôkazov, sa v tomto ustanovení ponecháva súdom istá pružnosť v tom, ako tieto imunity a výsady zohľadnia.

Kapitola 5: Záverečné ustanovenia

Článok 19: Monitorovanie a podávanie správ

V tomto článku sa od členských štátov vyžaduje, aby oznamovali špecifické informácie týkajúce sa uplatňovania nariadenia s cieľom pomôcť Komisii pri výkone jej povinností podľa článku 24. Komisia stanoví podrobný program na monitorovanie výstupov, výsledkov a vplyvov tohto nariadenia.

Článok 20: Zmeny osvedčení a formulárov

Osvedčenia a formuláre obsiahnuté v prílohách I, II a III k tomuto návrhu uľahčia vykonávanie OEPPD a OEPUD. Z tohto dôvodu je potrebné, aby bolo v budúcnosti možné vyriešiť prípadnú potrebu upraviť obsah osvedčenia a formulára v čo najkratšom čase. Zmena týchto troch príloh prostredníctvom riadneho legislatívneho postupu nespĺňa túto požiadavku. Prílohy predstavujú nepodstatné prvky legislatívnych aktov, pričom hlavné prvky sú vymedzené v článku 8. Z tohto dôvodu sa v článku 20 stanovuje rýchlejší a pružnejší spôsob zmien prostredníctvom delegovaných aktov.

Článok 21: Vykonávanie delegovania právomoci

V tomto článku sa stanovujú podmienky, za ktorých má Komisia právomoc prijať delegované akty na účely zabezpečenia potrebných zmien osvedčení a formulárov uvedených v prílohách k tomuto návrhu. Stanovuje sa v ňom štandardný postup na prijímanie takýchto delegovaných aktov.

Článok 22: Oznámenia

Od členských štátov sa vyžaduje, aby Komisii oznámili, kto je príslušným vydávajúcim orgánom a orgánom presadzovania a ktoré súdy majú právomoc riešiť odôvodnené námietky poskytovateľov služieb pri kolízii právnych poriadkov.

Článok 23: Vzťah k európskym vyšetrovacím príkazom

V tomto ustanovení sa objasňuje, že nariadením sa nezabráňuje orgánom členských štátov, aby vydávali európske vyšetrovacie príkazy v súlade so smernicou 2014/41/EÚ na účely získania elektronických dôkazov.

Článok 24: Hodnotenie

V tomto nariadení sa stanovuje, že Komisia vykoná hodnotenie tohto nariadenia v súlade s usmerneniami Komisie pre lepšiu právnu reguláciu a v zmysle odseku 22 medziinštitucionálnej dohody z 13. apríla 2016²⁵. Komisia po 5 rokoch od nadobudnutia účinnosti nariadenia podá správu Európskemu parlamentu a Rade o zisteniach hodnotenia vrátane posúdenia potreby rozšíriť rozsah pôsobnosti na služby, ktoré ešte nie sú zahrnuté, ale ktoré sa môžu stať relevantnejšími pre vyšetrovania.

Článok 25: Nadobudnutie účinnosti

Navrhované nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v Úradnom vestníku. Toto nariadenie sa uplatňuje 6 mesiacov po nadobudnutí jeho účinnosti.

²⁵ Medziinštitucionálna dohoda medzi Európskym parlamentom, Radou Európskej únie a Európskou komisiou o lepšej tvorbe práva z 13. apríla 2016, Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1 – 14.

Návrh

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY**o európskom príkaze na predloženie a uchovanie elektronických dôkazov v trestných veciach**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 82 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po predložení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru²⁶,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) Únia si stanovila za cieľ zachovať a rozvíjať priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti. S cieľom postupného vytvorenia takéhoto priestoru Únia prijme opatrenia týkajúce sa justičnej spolupráce v trestných veciach založenej na zásade vzájomného uznávania rozsudkov a iných justičných rozhodnutí, ktorá sa od zasadnutia Európskej rady v Tampere 15. a 16. októbra 1999 všeobecne označuje ako základný kameň justičnej spolupráce v trestných veciach v rámci Únie.
- (2) Opatrenia na získavanie a uchovávanie elektronických dôkazov majú čoraz väčší význam z pohľadu umožnenia vyšetrovania a stíhania trestných činov v celej Únii. Účinné mechanizmy na získavanie elektronických dôkazov sú kľúčové na boj proti trestnej činnosti pod podmienkou zabezpečenia úplného súladu so základnými právami a zásadami uznávanými v Charte základných práv Európskej únie, ako sú zakotvené v zmluvách, a to najmä so zásadami nevyhnutnosti a primeranosti, riadneho procesu, ochrany osobných údajov, dôvernosti korešpondencie a ochrany súkromia.
- (3) V spoločnom vyhlásení ministrov spravodlivosti a vnútorných vecí a zástupcov inštitúcií Únie k teroristickým útokom v Bruseli z 22. marca 2016 sa zdôraznila urgentná potreba nájsť spôsoby, ako rýchlejšie a účinnejšie zabezpečiť a získať elektronické dôkazy, a určiť konkrétne opatrenia na riešenie tejto záležitosti.
- (4) V záveroch Rady z 9. júna 2016 sa zdôraznil rastúci význam elektronických dôkazov v trestných konaniach a ochraňovania kybernetického priestoru pred zneužívaním a trestnými činnosťami v prospech hospodárstiev a spoločností, a teda potreba, aby orgány presadzovania práva a súdne orgány mali k dispozícii účinné nástroje na vyšetrovanie a stíhanie trestných činov súvisiacich s kybernetickým priestorom.
- (5) V spoločnom vyhlásení o odolnosti, odrádzaní a obrane z 13. septembra 2017²⁷ Komisia zdôraznila, že kľúčovým odstrašujúcim prostriedkom pre kybernetické útoky

²⁶ Ú. v. EÚ C , , s. .

²⁷ JOIN(2017) 450 final.

je účinné vyšetrovanie a trestné stíhanie trestnej činnosti umožnenej počítačom a že existujúci procesný rámec treba lepšie prispôbiť internetovému veku. Súčasné postupy v niektorých prípadoch nekorešpondujú s rýchlosťou kybernetických útokov, čo vytvára najmä potrebu rýchlej cezhraničnej spolupráce.

- (6) Európsky parlament tieto obavy zopakoval vo svojom uznesení z 3. októbra 2017²⁸ o boji proti počítačovej kriminalite, pričom zdôraznil výzvy, ktoré môžu v dôsledku súčasného nejednotného právneho rámca vznikáť pre poskytovateľov služieb, ktorí sa usilujú splniť žiadosti týkajúce sa presadzovania práva, a vyzval Komisiu na predloženie právneho rámca Únie v oblasti elektronických dôkazov s dostatočnými zárukami týkajúcimi sa práv a slobôd všetkých zainteresovaných.
- (7) Sieťové služby je v zásade možné poskytovať odkiaľkoľvek a nevyžadujú si fyzickú infraštruktúru, priestory ani zamestnancov v príslušnej krajine. V dôsledku toho sú relevantné dôkazy často uložené mimo vyšetrovacieho štátu alebo ich uchováva poskytovateľ služieb usadený mimo tohto štátu. Často neexistuje žiadne iné prepojenie medzi prípadom, ktorý sa vyšetruje v dotknutom štáte, a štátom, v ktorom sú údaje uložené alebo v ktorom sa nachádza hlavná prevádzkareň poskytovateľa služieb.
- (8) V dôsledku tejto absencie prepojenia sa žiadosti o justičnú spoluprácu často adresujú štátom, ktoré sú hostiteľmi pre veľký počet poskytovateľov služieb, ale ktoré nemajú žiadnu ďalšiu súvislosť s riešeným prípadom. Okrem toho sa počet žiadostí niekoľkonásobne zvýšil vzhľadom na rastúce používanie sieťových služieb, ktoré majú bezhraničný charakter. Výsledkom toho je, že získavanie elektronických dôkazov s použitím kanálov justičnej spolupráce často trvá dlho – dlhšie, ako môžu byť následné stopy dostupné. Okrem toho neexistuje jasný rámec na spoluprácu s poskytovateľmi služieb, pričom určité poskytovatelia z tretích krajín akceptujú priame žiadosti týkajúce sa iných ako obsahových údajov tak, ako to umožňuje ich uplatniteľné vnútroštátne právo. V dôsledku toho sa všetky členské štáty opierajú o dostupné kanály spolupráce s poskytovateľmi služieb s využívaním rôznych vnútroštátnych nástrojov, podmienok a postupov. Navyše, pokiaľ ide o obsahové údaje, niektoré členské štáty prijali jednostranné opatrenie, zatiaľ čo iné sa naďalej opierajú o justičnú spoluprácu.
- (9) V dôsledku nejednotného právneho rámca vznikajú výzvy pre poskytovateľov služieb, ktorí sa usilujú splniť žiadosti týkajúce sa presadzovania práva. Z tohto dôvodu existuje potreba predložiť európsky právny rámec pre elektronické dôkazy s cieľom uložiť poskytovateľom služieb, na ktorých sa vzťahuje tento nástroj, povinnosť, aby priamo odpovedali orgánom bez zapojenia justičného orgánu v členskom štáte poskytovateľa služieb.
- (10) Príkazy podľa tohto nariadenia by sa mali adresovať právnym zástupcom poskytovateľov služieb určeným na tento účel. Ak poskytovateľ služieb usadený v Únii neurčil právneho zástupcu, príkazy sa môžu adresovať akejkoľvek prevádzkarni poskytovateľa služieb v Únii. Táto záložná možnosť slúži na zabezpečenie účinnosti tohto systému v prípade, ak poskytovateľ služieb (ešte) neurčil vyhradeného zástupcu.
- (11) Mechanizmus európskeho príkazu na predloženie elektronických dôkazov a európskeho príkazu na uchovanie elektronických dôkazov môže fungovať len na základe vysokej úrovne vzájomnej dôvery medzi členskými štátmi, ktorá je základným predpokladom na riadne fungovanie tohto nástroja.

- (12) V tomto nariadení sa rešpektujú základné práva a dodržiavajú zásady uznané najmä Chartou základných práv Európskej únie. Patrí medzi ne právo na slobodu a bezpečnosť, rešpektovanie súkromného a rodinného života, ochrana osobných údajov, sloboda podnikania, právo vlastníť majetok, právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces, prezumpcia neviny a právo na obhajobu, zásady zákonnosti a primeranosti, ako aj právo nebyť stíhaný alebo trestaný dvakrát v trestnom konaní za ten istý trestný čin. V prípade, ak má vydávajúci členský štát informácie naznačujúce, že v inom členskom štáte môže prebiehať súbežné trestné konanie, uskutoční konzultácie s orgánmi tohto členského štátu v súlade s rámcovým rozhodnutím Rady 2009/948/SVV²⁹.
- (13) S cieľom zabezpečiť úplné rešpektovanie základných práv sa v tomto nariadení výslovne odkazuje na nevyhnutné normy týkajúce sa získavania akýchkoľvek osobných údajov, spracúvania takýchto údajov, súdneho preskúmania použitia vyšetrovacieho opatrenia stanoveného týmto nástrojom a dostupných prostriedkov nápravy.
- (14) Toto nariadenie by sa malo uplatňovať bez toho, aby boli dotknuté procesné práva v trestných konaniach stanovené v smerniciach Európskeho parlamentu a Rady 2010/64/EÚ³⁰, 2012/13/EÚ³¹, 2013/48/EÚ³², 2016/343³³, 2016/800³⁴ a 2016/1919³⁵.
- (15) V tomto nástroji sa stanovujú pravidlá, na základe ktorých príslušný justičný orgán v Európskej únii môže nariadiť poskytovateľovi služieb, ktorý ponúka služby v rámci Únie, aby poskytol alebo uchoval elektronické dôkazy na základe európskeho príkazu na predloženie alebo uchovanie dôkazov. Toto nariadenie je uplatniteľné na všetky prípady, v ktorých je poskytovateľ služieb usadený alebo zastúpený v inom členskom štáte. V prípade vnútroštátnych situácií, v ktorých nemožno použiť nástroje stanovené týmto nariadením, by sa týmto nariadením nemali obmedzovať donucovacie právomoci vnútroštátnych príslušných orgánov, ktoré sú už stanovené vnútroštátnym právom, vo vzťahu k poskytovateľom služieb usadeným alebo zastúpeným na ich území.
- (16) Najrelevantnejšími poskytovateľmi služieb v trestnom konaní sú poskytovatelia elektronických komunikačných služieb a konkrétni poskytovatelia služieb informačnej spoločnosti, ktorí umožňujú vzájomnú komunikáciu medzi používateľmi. Preto by sa toto nariadenie malo vzťahovať na obe skupiny. Poskytovatelia elektronických komunikačných služieb sú vymedzení v návrhu smernice, ktorou sa stanovuje európsky kódex elektronickej komunikácie. Tieto služby zahŕňajú interpersonálnu

²⁹ [Rámcové rozhodnutie Rady 2009/948/SVV](#) z 30. novembra 2009 o predchádzaní kolíziám pri výkone právomoci v trestných veciach a ich urovnávaní (Ú. v. EÚ L 328, 15.12.2009, s. 42).

³⁰ [Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/64/EÚ](#) z 20. októbra 2010 o práve na tlmočenie a preklad v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 280, 26.10.2011, s. 1).

³¹ [Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/13/EÚ](#) z 22. mája 2012 o práve na informácie v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 142, 1.6.2012, s. 1).

³² [Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/48/EÚ](#) z 22. októbra 2013 o práve na prístup k obhajcovi v trestnom konaní a v konaní o európskom zatykači a o práve na informovanie tretej osoby po pozbavení osobnej slobody a na komunikáciu s tretími osobami a s konzulárnymi úradmi po pozbavení osobnej slobody (Ú. v. EÚ L 294, 6.11.2013, s. 1).

³³ [Smernica Európskeho parlamentu a Rady \(EÚ\) 2016/343](#) z 9. marca 2016 o posilnení určitých aspektov prezumpcie neviny a práva byť prítomný na konaní pred súdom v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 65, 11.3.2016, s. 1).

³⁴ [Smernica \(EÚ\) 2016/800](#) Európskeho parlamentu a Rady z 11. mája 2016 o procesných zárukách pre deti, ktoré sú podozrivými alebo obvinenými osobami v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 132, 21.5.2016, s. 1).

³⁵ [Smernica Európskeho parlamentu a Rady \(EÚ\) 2016/1919](#) z 26. októbra 2016 o právnej pomoci pre podozrivé a obvinené osoby v trestnom konaní a pre vyžiadané osoby v konaní o európskom zatykači (Ú. v. EÚ L 297, 4.11.2016, s. 1).

komunikáciu, ako sú internetová telefónia, rýchle správy a e-mailové služby. Medzi kategórie služieb informačnej spoločnosti patria tie, pri ktorých je ukladanie údajov kľúčovým prvkom služby poskytovanej používateľovi, a ide najmä o sociálne siete, pokiaľ nesplňajú podmienky elektronických komunikačných služieb, online trhy umožňujúce transakcie medzi svojimi používateľmi (napríklad spotrebiteľmi alebo podnikmi) a iné hostingové služby vrátane služieb poskytovaných prostredníctvom cloud computingu. Služby informačnej spoločnosti, pri ktorých ukladanie údajov nie je kľúčovým prvkom služby poskytovanej používateľovi, ale má len vedľajší charakter, napríklad právne, architektonické, inžinierske a účtovnícke služby poskytované online na diaľku, by mali byť vylúčené z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, a to aj v prípade, ak patria do vymedzenia služieb informačnej spoločnosti podľa smernice (EÚ) 2015/1535.

- (17) V mnohých prípadoch sa už údaje neukladajú ani nespracúvajú na zariadení používateľa, ale sú sprístupnené v infraštruktúre založenej na cloude, ktorá umožňuje prístup z akéhokoľvek miesta. Na prevádzkovanie takých služieb poskytovateľa služieb nemusia byť usadení ani mať servery v konkrétnej jurisdikcii. Preto by uplatňovanie tohto nariadenia nemalo závisieť od skutočného umiestnenia poskytovateľovej prevádzkarne alebo zariadenia na spracúvanie a uchovávanie údajov.
- (18) Poskytovatelia služieb internetovej infraštruktúry súvisiacich s prideľovaním názvov a čísel, napríklad registrátori a registre názvov domén a poskytovatelia služieb na ochranu súkromia a služieb proxy alebo regionálne internetové registre adries internetového protokolu (IP), sú obzvlášť dôležití pri identifikácii aktérov stojacich za škodlivými webovými sídlami alebo za zneužitím webových sídiel. Disponujú údajmi, ktoré sú obzvlášť dôležité pri trestných konaniach, keďže umožňujú identifikáciu jednotlivca alebo subjektu, ktorý stojí za webovým sídlom použitým na trestnú činnosť, alebo identifikáciu obete trestnej činnosti v prípade zneužitia webového sídla, ktorého sa zmocnili páchatelia trestných činov.
- (19) Týmto nariadením sa upravuje len zhromažďovanie uložených údajov, tzn. údajov, ktorými disponujú poskytovatelia služieb v čase prijatia osvedčenia o európskom príkaze na predloženie alebo uchovanie dôkazov. Nestanovuje sa ním všeobecná povinnosť uchovávanie údajov, ani sa ním nepovoľuje zachytávanie údajov alebo získavanie údajov uložených v budúcnosti od momentu prijatia osvedčenia o príkaze na predloženie alebo uchovávanie dôkazov. Údaje by sa mali poskytnúť bez ohľadu na to, či sú šifrované, alebo nie.
- (20) Toto nariadenie sa vzťahuje na údaje o predplatiteľoch, údaje o prístupe, údaje o transakciách (tieto tri kategórie sa označujú ako „iné ako obsahové“) a obsahové údaje. Toto rozdelenie, s výnimkou údajov o prístupe, existuje v právnych predpisoch mnohých členských štátov a takisto aj v súčasnom právnom rámci USA, ktorým sa umožňuje poskytovateľom služieb poskytovať iné ako obsahové údaje zahraničným orgánom presadzovania práva na dobrovoľnom základe.
- (21) Údaje o prístupe je vhodné vyčleniť ako osobitnú kategóriu údajov používanú v tomto nariadení. Údaje o prístupe sa vyžadávajú na ten istý účel ako údaje o predplatiteľoch, inými slovami na identifikovanie príslušného používateľa, a úroveň zasahovania do základných práv je podobná ako v prípade údajov o predplatiteľoch. Údaje o prístupe sa zvyčajne zaznamenávajú ako súčasť záznamu udalostí (inými slovami denník servera), ktorý označuje začiatok a ukončenie relácie prístupu používateľa k službe. Často ide o individuálnu IP adresu (statickú alebo dynamickú) alebo iný identifikátor, ktorý vymedzuje sieťové rozhranie používané počas relácie prístupu. Ak je používateľ

neznámy, často sa musia získať pred tým, ako je možné od poskytovateľa služieb vyžiadať údaje o predplatiteľoch týkajúce sa daného identifikátora.

- (22) Na druhej strane sa údaje o transakciách vo všeobecnosti vyžadujú s cieľom získať informácie o kontaktoch a mieste, kde sa nachádza používateľ, a môžu sa použiť aj na stanovenie profilu dotknutého jednotlivca. Vzhľadom na uvedené skutočnosti údaje o prístupe samy osebe nemôžu slúžiť na stanovenie podobného účelu, keďže napríklad neprezerajú žiadne informácie o partneroch daného používateľa. Z tohto dôvodu sa v tomto návrhu zavádza nová kategória údajov, s ktorou sa bude zaobchádzať ako s údajmi o predplatiteľoch, pokiaľ bude cieľ získania týchto údajov podobný.
- (23) Všetky kategórie údajov obsahujú osobné údaje, a preto sa na ne vzťahujú záruky podľa *acquis* Únie v oblasti ochrany údajov, ale intenzita vplyvu na základné práva sa líši, a to najmä medzi údajmi o predplatiteľoch a údajmi o prístupe na jednej strane a údajmi o transakciách a obsahovými údajmi na strane druhej. Zatiaľ čo údaje o predplatiteľoch a údaje o prístupe sú užitočné pri získavaní prvých indícií o totožnosti podozrivého v rámci vyšetrovania, údaje o transakciách a obsahové údaje sú relevantné ako dôkazový materiál. Preto je veľmi dôležité, aby sa tento nástroj vzťahoval na všetky tieto kategórie údajov. V dôsledku rôzneho stupňa zasahovania do základných práv sa ustanovujú rôzne podmienky, pokiaľ ide o získavanie údajov o predplatiteľoch a údajov o prístupe na jednej strane a pokiaľ ide o získavanie údajov o transakciách a obsahových údajov na strane druhej.
- (24) Európsky príkaz na predloženie dôkazov a európsky príkaz na uchovanie dôkazov sú vyšetrovacie opatrenia, ktoré by sa mali vydávať len v rámci konkrétnych trestných konaní voči konkrétnym známym alebo stále neznámym páchatelom konkrétnych trestných činov, ktoré už boli spáchané, v nadväznosti na individuálne vyhodnotenie primeranosti a nevyhnutnosti v každom jednotlivom prípade.
- (25) Týmto nariadením nie sú dotknuté vyšetrovacie právomoci orgánov v občianskom súdnom konaní alebo v správnom konaní vrátane prípadov, v ktorých takéto konania môžu viesť k sankciám.
- (26) Toto nariadenie by sa malo uplatňovať na poskytovateľov služieb, ktorí ponúkajú služby v Únii, a príkazy, ktoré sa stanovujú v tomto nariadení, sa môžu vydávať len v súvislosti s údajmi týkajúcimi sa služieb ponúkaných v Únii. Služby ponúkané výhradne mimo Únie nie sú zahrnuté do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, a to aj v prípade, ak je poskytovateľ služieb usadený v Únii.
- (27) Určenie toho, či poskytovateľ služieb ponúka služby v Únii, si vyžaduje posúdenie toho, či poskytovateľ služieb umožňuje právnickým alebo fyzickým osobám využívať jeho služby v jednom členskom štáte alebo vo viacerých členských štátoch. Samotná dostupnosť online rozhrania v jednom alebo vo viacerých členských štátoch, napríklad dostupnosť webového sídla, e-mailovej adresy alebo iných kontaktných údajov poskytovateľa služieb alebo sprostredkovateľa, posudzovaná samostatne by však nemala byť dostatočnou podmienkou na uplatňovanie tohto nariadenia.
- (28) Pri určovaní rámca uplatňovania tohto nariadenia by mala byť relevantná aj podstatná väzba s Úniou. Takáto podstatná väzba by sa mala považovať za existujúcu, ak má poskytovateľ prevádzkareň v Únii. V prípade, ak takáto prevádzkareň neexistuje, by sa kritérium podstatnej väzby malo posudzovať na základe existencie významného počtu používateľov v jednom členskom štáte alebo vo viacerých členských štátoch alebo zacielenia činností na jeden členský štát alebo viacero členských štátov. Zacielenie činností na jeden členský štát alebo viacero členských štátov možno určiť na základe

všetkých relevantných okolností vrátane faktorov ako používanie jazyka alebo meny, ktorá sa v danom členskom štáte vo všeobecnosti používa, alebo možnosti objednania tovaru alebo služieb. Zacielenie činností na jeden členský štát by sa mohlo odvodit' aj z dostupnosti aplikácie v príslušnom vnútroštátnom obchode s aplikáciami, z poskytovania miestnej reklamy alebo propagácie v jazyku používanom v danom členskom štáte, alebo z riadenia vzťahov so zákazníkmi, ako je poskytovanie služieb zákazníkovi v jazyku všeobecne používanom v danom členskom štáte. Podstatná väzba sa predpokladá aj vtedy, keď poskytovateľ služieb smeruje svoju činnosť do jedného členského štátu alebo viacerých členských štátov, ako sa stanovuje v článku 17 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach³⁶. Na druhej strane poskytovanie služby len s cieľom samotného dodržiavania zákazu diskriminácie stanoveného v nariadení (EÚ) 2018/302³⁷ nemožno z tohto dôvodu považovať za smerovanie alebo cielenie činností na dané územie v Únii.

- (29) Európsky príkaz na predloženie dôkazov by sa mal vydať, len ak je nevyhnutný a primeraný. Pri posudzovaní jeho primeranosti a nevyhnutnosti by sa malo zväžiť, či je príkaz obmedzený len na to, čo je nevyhnutné na dosiahnutie oprávneného cieľa získania relevantných a potrebných údajov, ktoré sa majú použiť ako dôkaz len v konkrétnom prípade.
- (30) Vždy keď sa vydá európsky príkaz na predloženie alebo uchovanie dôkazov, mal by byť zapojený justičný orgán, a to buď v procese vydávania alebo overovania príkazu. Vzhľadom na citlivejšiu povahu údajov o transakciách a obsahových údajov sa na vydanie a overenie európskych príkazov na predloženie dôkazov na účely predloženia týchto kategórií údajov vyžaduje preskúmanie sudcom. Keďže údaje o predplatiteľoch a údaje o prístupe sú menej citlivé, európske príkazy na predloženie dôkazov môžu na účely ich zverejnenia vydávať alebo overovať aj príslušní prokurátori.
- (31) Z tohto istého dôvodu sa musí rozlíšiť vecná pôsobnosť tohto nariadenia: Príkazy na predloženie údajov o predplatiteľoch a údajov o prístupe sa môžu vydať v prípade akéhokoľvek trestného činu, zatiaľ čo prístup k údajom o transakciách a obsahovým údajom by mal podliehať prísnejším požiadavkám, aby sa prihliadalo na citlivejšiu povahu týchto údajov. Prahová hodnota umožňuje primeranejší prístup spolu s viacerými ďalšími podmienkami *ex ante* a *ex post* a zárukami stanovenými v tomto návrhu s cieľom zabezpečiť rešpektovanie primeranosti a práv dotknutých osôb. Zároveň by sa prahovou hodnotou nemala obmedzovať účinnosť nástroja a jeho používanie v praxi. Umožnením vydávania príkazov vo vyšetrovaniach, v ktorých je horná hranica trestnej sadzby najmenej tri roky, sa rozsah pôsobnosti nástroja obmedzuje na závažnejšie trestné činy bez toho, aby sa výrazne ovplyvňovali možnosti jeho používania v praxi. Z rozsahu pôsobnosti nástroja sa vylučuje významný počet trestných činov, ktoré členské štáty považujú za menej závažné, čo je vyjadrené nižšou hornou hranicou trestnej sadzby. Ďalšou výhodou je jednoduchá uplatniteľnosť v praxi.

³⁶ [Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady \(EÚ\) č. 1215/2012](#) z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 20.12.2012, s. 1).

³⁷ [Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady \(EÚ\) 2018/302](#) z 28. februára 2018 o riešení neodôvodneného geografického blokovania a iných foriem diskriminácie z dôvodu štátnej príslušnosti, miesta bydliska alebo sídla zákazníkov na vnútornom trhu, ktorým sa menia nariadenia (ES) č. 2006/2004 a (EÚ) 2017/2394 a smernica 2009/22/ES (Ú. v. EÚ L 601, 2.3.2018, s. 1).

- (32) V prípade konkrétnych trestných činov bývajú dôkazy obvykle dostupné výhradne v elektronickej podobe a majú preto obzvlášť nestálu povahu. Ide o trestné činy súvisiace s kybernetickým priestorom, a to aj tie, ktoré nemožno samy osebe považovať za závažné, ale ktoré môžu spôsobiť rozsiahlu a závažnú škodu, najmä pokiaľ ide o prípady s nízkym individuálnym vplyvom, ale vo veľkom objeme a s vysokou celkovou škodou. Vo väčšine prípadov, v ktorých bol trestný čin spáchaný prostredníctvom informačného systému, by uplatňovanie tej istej prahovej hodnoty ako v prípade iných typov trestných činov viedlo prevažne k beztrestnosti. Týmto sa odôvodňuje uplatňovanie tohto nariadenia aj na trestné činy, pri ktorých rámec sadzby trestu predstavuje menej ako 3 roky odňatia slobody. V prípade ďalších trestných činov súvisiacich s terorizmom opísaných v smernici 2017/541/EÚ sa nevyžaduje minimálna horná prahová hodnota 3 rokov.
- (33) Okrem toho je potrebné stanoviť, aby sa európske príkazy na predloženie dôkazov mohli vydať iba vtedy, keď je vo vydávajúcom štáte dostupný podobný príkaz týkajúci sa toho istého trestného činu v porovnateľnej vnútroštátnej situácii.
- (34) V prípadoch, keď sa požadované údaje ukladajú alebo spracúvajú ako súčasť infraštruktúry, ktorú poskytovateľ služieb poskytuje spoločnosti alebo inému subjektu, ktorý nie je fyzickou osobou, čo býva zvyčajne v prípade hostingových služieb, by sa európsky príkaz na predloženie dôkazov mal používať len vtedy, ak nie je vhodné spoločnosti alebo subjektu adresovať iné vyšetrovacie opatrenia, a to najmä ak by tým vzniklo riziko ohrozenia vyšetrovania. Je to relevantné, najmä pokiaľ ide o väčšie subjekty, ako sú korporácie alebo subjekty štátnej moci, ktoré samy využívajú služby poskytovateľov služieb na zabezpečovanie svojej podnikovej IT infraštruktúry alebo služieb, prípadne na oboje. V takýchto prípadoch by mala byť prvým adresátom európskeho príkazu na predloženie dôkazov daná spoločnosť alebo subjekt. Táto spoločnosť alebo iný subjekt nemôže byť poskytovateľom služieb, na ktorého sa vzťahuje rozsah pôsobnosti tohto nariadenia. V prípadoch, keď však kontaktovanie daného subjektu nie je vhodné, napríklad preto, že je podozrivý z účasti na danom prípade alebo existujú náznaky kolúzie zameranej na vyšetrovanie, príslušné orgány by mali mať možnosť vyžiadať si od poskytovateľa služieb poskytujúceho predmetnú infraštruktúru požadované údaje. Týmto ustanovením sa neovplyvňuje právo prikázať poskytovateľovi služieb, aby údaje uchoval.
- (35) Imunity a výsady, ktoré sa môžu vzťahovať na kategórie osôb (napríklad na diplomatov) alebo osobitne chránené vzťahy (napríklad na povinnosť advokáta zachovať mlčanlivosť), sú uvedené v iných nástrojoch vzájomného uznávania, ako je európsky vyšetrovací príkaz. Ich rozsah a vplyv sa líši v závislosti od uplatniteľného vnútroštátneho práva, ktoré by sa malo zohľadniť v čase vydávania príkazu, vzhľadom na to, že vydávajúcí orgán môže príkaz vydať, iba ak by bol dostupný podobný príkaz v porovnateľnej vnútroštátnej situácii. Okrem tohto základného princípu by sa vo vydávajúcom štáte mali v čo najväčšej možnej miere zohľadniť imunity a výsady, ktorými sa chránia údaje o prístupe, údaje o transakciách alebo obsahové údaje v členskom štáte poskytovateľa služieb, a to tým istým spôsobom, ako keby boli stanovené vo vnútroštátnom práve vydávajúceho štátu. Toto je relevantné najmä vtedy, ak sa v práve členského štátu, v ktorom sa kontaktuje poskytovateľ služieb alebo jeho právny zástupca, stanovuje vyššia ochrana ako v práve vydávajúceho štátu. Týmto ustanovením sa takisto zabezpečuje rešpektovanie prípadov, v ktorých zverejnenie údajov môže ovplyvniť základné záujmy členského štátu, akými sú národná bezpečnosť a obrana. Ako dodatočná záruka by sa tieto aspekty mali zohľadniť nielen pri vydaní príkazu, ale aj neskôr pri posudzovaní relevantnosti

a prípustnosti dotknutých údajov v príslušnom štádiu trestného konania a v prípade, že sa uskutoční postup presadzovania, mal by ich zohľadniť orgán presadzovania.

- (36) Európsky príkaz na uchovanie dôkazov možno vydať v prípade akéhokoľvek trestného činu. Jeho cieľom je zabrániť odstráneniu, vymazaniu alebo zmene relevantných údajov v situáciách, v ktorých dosiahnutie predloženia týchto údajov môže trvať dlhšie, napríklad preto, že sa použijú kanály justičnej spolupráce.
- (37) Európske príkazy na predloženie a uchovanie dôkazov by sa mali adresovať právnomu zástupcovi, ktorého určil poskytovateľ služieb. Ak nie je určený právny zástupca, príkazy sa môžu adresovať akejkoľvek prevádzkarni poskytovateľa služieb v Únii. Toto môže nastať v prípade, keď poskytovateľ služieb nemá zákonnú povinnosť určiť právneho zástupcu. V prípade, že právny zástupca príkaz v núdzovej situácii nevykoná, európsky príkaz na predloženie alebo uchovanie dôkazov sa môže adresovať aj poskytovateľovi služieb zároveň s uplatnením postupu presadzovania pôvodného príkazu v súlade s článkom 14 alebo namiesto tohto postupu. V prípade, že právny zástupca nevykoná príkaz v situáciách, ktoré nie sú núdzové, ale v ktorých existujú jasné riziká straty údajov, sa európsky príkaz na predloženie alebo uchovanie dôkazov môže adresovať aj ktorejkoľvek prevádzkarni poskytovateľa služieb v Únii. Vzhľadom na tieto rozličné možné scenáre sa v ustanoveniach používa všeobecný pojem „adresát“. Prípady, v ktorých sa nejaká povinnosť, ako napríklad povinnosť zachovania dôvernosti, uplatňuje nielen na adresáta, ale aj na poskytovateľa služieb, ak tento poskytovateľ služieb nie je adresátom, sú upresnené v príslušnom ustanovení.
- (38) Európsky príkaz na predloženie dôkazov a európsky príkaz na uchovanie dôkazov by sa mal zasielať poskytovateľovi služieb prostredníctvom osvedčenia o európskom príkaze na predloženie dôkazov (ďalej len „OEPPD“) alebo osvedčenia o európskom príkaze na uchovanie dôkazov (ďalej len „OEPUD“), ktoré by malo byť preložené. Osvedčenia by mali obsahovať rovnaké povinné informácie ako príkazy, s výnimkou zdôvodnenia nevyhnutnosti a primeranosti daného opatrenia alebo ďalších podrobných informácií o danom prípade, aby sa predišlo ohrozeniu vyšetrovania. Keďže sú však súčasťou samotného príkazu, podozrivému umožňujú napadnúť príkaz neskôr počas trestného konania. V prípadoch, keď je to potrebné, sa osvedčenia musia preložiť do úradného jazyka (jedného z úradných jazykov) členského štátu adresáta alebo do iného úradného jazyka, o ktorom poskytovateľ služieb vyhlásil, že ho bude akceptovať.
- (39) Príslušný vydávajúci orgán by mal zaslať OEPPD alebo OEPUD priamo adresátovi spôsobom, ktorý umožní zhotovenie písomného záznamu za podmienok, ktoré umožňujú poskytovateľovi služieb vykonať overenie, ako napríklad doporučenou poštou, zabezpečeným e-mailom a platformami alebo inými zabezpečenými kanálmi vrátane kanálov, ktoré sprístupnil poskytovateľ služieb, v súlade s pravidlami ochrany osobných údajov.
- (40) Požadované údaje by sa mali zaslať orgánom najneskôr do 10 dní od doručenia OEPPD. Poskytovateľ by mal dodržať kratšie lehoty, ak ide o núdzový prípad a rovnako ak vydávajúci orgán uvedie iné dôvody na odchýlenie sa od lehoty 10 dní. Okrem bezprostredného rizika vymazania požadovaných údajov môžu medzi takéto dôvody patriť okolnosti, ktoré súvisia s prebiehajúcim vyšetrovaním, napríklad ak sú požadované údaje prepojené s ďalšími naliehavými vyšetrovacími opatreniami, ktoré nemožno vykonať bez chýbajúcich údajov, alebo od nich inak závisia.
- (41) S cieľom umožniť poskytovateľom služieb riešiť problémy formálnej povahy je potrebné stanoviť postup komunikácie medzi poskytovateľom služieb a vydávajúcim justičným orgánom pre prípady, keď OEPPD môže byť neúplné alebo obsahovať

zjavné chyby alebo nedostatočné informácie na vykonanie príkazu. Okrem toho, ak poskytovateľ služieb neposkytne informácie vyčerpávajúcim spôsobom alebo včas z akéhokoľvek iného dôvodu, napríklad pretože sa domnieva, že existuje konfliktná povinnosť podľa práva tretej krajiny, alebo pretože sa domnieva, že európsky príkaz na predloženie dôkazov nebol vydaný v súlade s podmienkami stanovenými týmto nariadením, mal by sa obrátiť na vydávajúci orgán a poskytnúť vhodné odôvodnenia. Postup komunikácie by tak mal vo všeobecnosti umožniť vydávajúcemu orgánu opraviť a opätovne zvážiť OEPPD v ranom štádiu. S cieľom zaručiť dostupnosť údajov by poskytovateľ služieb mal údaje uchovať, ak vie požadované údaje identifikovať.

- (42) Po prijatí osvedčenia o európskom príkaze na uchovanie údajov (ďalej len „OEPU“) by poskytovateľ služieb mal uchovávať požadované údaje maximálne 60 dní, pokiaľ vydávajúci orgán neoznámí poskytovateľovi služieb, že začal postup na vydanie následnej žiadosti o predloženie údajov, pričom v takom prípade by sa malo pokračovať v uchovávaní údajov. Lehota 60 dní je vypočítaná tak, aby sa umožnilo začatie oficiálnej žiadosti. To si vyžaduje vykonanie aspoň niektorých formálnych krokov, napríklad zaslaním žiadosti o vzájomnú právnu pomoc na preklad. Po prijatí týchto informácií by sa mali údaje uchovávať tak dlho, ako to bude potrebné, až kým sa tieto údaje nepredložia v rámci následnej žiadosti o predloženie údajov.
- (43) V súlade s článkom 23 nariadenia (EÚ) 2016/679³⁸ by poskytovatelia služieb a ich právni zástupcovia mali zabezpečiť dôvernosc a na požiadanie vydávajúceho orgánu by sa v záujme ochrany vyšetrovania trestných činov mali zdržať informovania osoby, ktorej údaje sa požadujú. Informácie o používateľovi sú však základným prvkom, pokiaľ ide o umožnenie preskúmania a súdnej nápravy, a mal by ich poskytovať orgán, ak bol poskytovateľ služieb vyzvaný, aby neinformoval používateľa, v prípade, že neexistuje riziko ohrozenia prebiehajúcich vyšetrovaní, v súlade s vnútroštátnym opatrením, ktorým sa vykonáva článok 13 smernice (EÚ) 2016/680³⁹.
- (44) Ak adresát príkaz nevykoná, vydávajúci orgán môže zaslať celý príkaz vrátane odôvodnenia nevyhnutnosti a primeranosti spolu s osvedčením príslušnému orgánu v členskom štáte, v ktorom má adresát osvedčenia pobyt alebo v ktorom je usadený. Tento členský štát by ho mal presadiť podľa svojich vnútroštátnych právnych predpisov. Členské štáty by mali zabezpečiť uloženie účinných, primeraných a odrádzajúcich peňažných sankcií v prípade porušenia povinností stanovených v tomto nariadení.
- (45) Postup presadzovania je postup, v rámci ktorého adresát môže namietat voči presadzovaniu na základe určitých obmedzených dôvodov. Orgán presadzovania môže odmietnuť uznanie a presadzovanie príkazu na základe tých istých dôvodov alebo ak sa podľa jeho vnútroštátnych právnych predpisov uplatňujú imunity a výsady, alebo ak zverejnenie môže mať vplyv na jeho základné záujmy, ako je bezpečnosť a obrana štátu. Orgán presadzovania by to mal pred zamietnutím uznania alebo presadzovania

³⁸ [Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady \(EÚ\) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES \(všeobecné nariadenie o ochrane údajov\)](#) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).

³⁹ [Smernica Európskeho parlamentu a Rady \(EÚ\) 2016/680 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV](#) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 89).

príkazu na základe týchto dôvodov konzultovať s vydávajúcim orgánom. V prípade nevykonania príkazu môžu orgány uložiť sankcie. Tieto sankcie by mali byť primerané aj vzhľadom na osobitné okolnosti, ako je opakované alebo systémové nevykonanie príkazu.

- (46) Poskytovatelia služieb by bez ohľadu na svoje povinnosti v oblasti ochrany osobných údajov nemali v členských štátoch niesť zodpovednosť za ujmu spôsobenú svojim používateľom alebo tretím stranám, ktorá vznikla výlučne v dôsledku vykonania OEPPD alebo OEPUD v dobrej viere.
- (47) Vyšetrovacie opatrenie môže mať vplyv nielen na jednotlivcov, ktorých údaje sa požadujú, ale aj na poskytovateľov služieb a tretie krajiny. S cieľom zabezpečiť ústretovosť, pokiaľ ide o zvrchované záujmy tretích krajín, chrániť dotknutého jednotlivca a riešiť konfliktné povinnosti vzťahujúce sa na poskytovateľov služieb tento nástroj poskytuje osobitný mechanizmus súdneho preskúmania v prípadoch, keď by vykonanie európskeho príkazu na predloženie dôkazov bránilo poskytovateľom služieb v dodržiavaní právnej povinnosti vyplývajúcej z práva tretieho štátu.
- (48) Ak sa adresát domnieva, že európsky príkaz na predloženie dôkazov by v konkrétnom prípade znamenal porušenie právnej povinnosti vyplývajúcej z práva tretej krajiny, mal by o tom informovať vydávajúci orgán vznesením odôvodnenej námietky s použitím poskytnutých formulárov. Vydávajúci orgán by mal potom preskúmať európsky príkaz na predloženie dôkazov vzhľadom na odôvodnenú námietku, pričom zohľadní tie isté kritériá, ktoré by musel dodržiavať príslušný súd. Ak sa orgán rozhodne príkaz potvrdiť, postup by sa mal postúpiť príslušnému súdu, ktorý bol oznámený členským štátom a ktorý tento príkaz následne preskúma.
- (49) Pri posudzovaní existencie konfliktnéj povinnosti za konkrétnych okolností skúmaného prípadu by príslušný súd mal podľa potreby vychádzať z vhodných externých odborných znalostí, napríklad ak preskúmanie vyvoláva otázky týkajúce sa výkladu práva dotknutej tretej krajiny. To by mohlo zahŕňať konzultáciu s ústrednými orgánmi danej krajiny.
- (50) Odborné znalosti v oblasti výkladu by sa mohli poskytovať aj prostredníctvom znaleckých posudkov, ak je to možné. Informácie a judikatúra v oblasti výkladu práva tretích krajín a v oblasti konaní o sporoch v členských štátoch by sa mali sprístupniť na centrálnej platforme, ako je projekt SIRIUS a/alebo Európska justičná sieť. To by malo umožniť súdom využívať skúsenosti a odborné znalosti získané inými súdmi v súvislosti s rovnakými alebo podobnými otázkami. Nemalo by to brániť prípadnej opätovnej konzultácii s tretím štátom.
- (51) Ak existujú konfliktné povinnosti, súd by mal určiť, či sa v protichodných ustanoveniach tretej krajiny zakazuje zverejnenie príslušných údajov z dôvodu, že je to nevyhnutné buď na ochranu základných práv dotknutých jednotlivcov, alebo základných záujmov tretej krajiny súvisiacich s národnou bezpečnosťou alebo obranou. Pri vykonávaní tohto posúdenia by súd mal zohľadniť, či právo tretej krajiny nie je namiesto ochrany základných práv alebo základných záujmov tretej krajiny týkajúcich sa národnej bezpečnosti alebo obrany zjavne zamerané na ochranu iných záujmov alebo či jeho cieľom nie je chrániť nezákonné činnosti pred žiadosťami týkajúcimi sa presadzovania práva v kontexte vyšetrovania trestných činov. Ak súd dospeje k záveru, že v konfliktných ustanoveniach tretej krajiny sa zakazuje zverejnenie príslušných údajov z dôvodu, že je to nevyhnutné buď na ochranu základných práv dotknutých jednotlivcov, alebo základných záujmov tretej krajiny súvisiacich s národnou bezpečnosťou alebo obranou, mal by to konzultovať s treťou

krajinou prostredníctvom jej ústredných orgánov, ktoré vo väčšine častí sveta už existujú na účely vzájomnej právnej pomoci. Mal by stanoviť lehotu, v ktorej má tretia krajina vzniesť námietky voči vykonaniu európskeho príkazu na predloženie dôkazov. Ak orgány tretej krajiny neposkytnú odpoveď v stanovenej (predĺženej) lehote napriek upomienke, v ktorej sú informované o dôsledkoch neposkytnutia odpovede, súd tento príkaz potvrdí. Ak orgány tretej krajiny vznesú námietky proti zverejneniu, súd by mal príkaz zrušiť.

- (52) Vo všetkých ostatných prípadoch konfliktných povinností, ktoré sa netýkajú základných práv jednotlivca alebo základných záujmov tretej krajiny súvisiacich s bezpečnosťou alebo obranou štátu, by súd mal rozhodnúť o potvrdení európskeho príkazu na predloženie dôkazov na základe zváženia viacerých prvkov, ktoré sú určené na zistenie pevnosti väzby s ktoroukoľvek z dvoch príslušných jurisdikcií, príslušných záujmov o dosiahnutie zverejnenia alebo, naopak, zabránenia zverejneniu údajov a možných dôsledkov pre poskytovateľa služieb vyplývajúcich z nutnosti vykonať príkaz. Pokiaľ ide o trestné činy súvisiace s kybernetickým priestorom, je dôležité, aby miesto spáchania trestného činu zahŕňalo miesto (miesta), kde došlo k trestnému činu, a miesto (miesta), kde sa prejavili účinky trestného činu.
- (53) Podmienky stanovené v článku 9 sa uplatňujú aj vtedy, keď sa vyskytnú konfliktné povinnosti vyplývajúce z práva tretej krajiny. Počas tohto postupu by sa údaje mali uchovávať. Ak sa príkaz zruší, môže sa vydať nový príkaz na uchovanie dôkazov, aby vydávajúci orgán mal možnosť požiadať o predloženie údajov prostredníctvom iných kanálov, napríklad vzájomnej právnej pomoci.
- (54) Je nevyhnutné, aby všetky osoby, ktorých údaje sa požadujú v rámci vyšetrovania trestného činu alebo trestného konania, mali prístup k účinnému prostriedku nápravy v súlade s článkom 47 Charty základných práv Európskej únie. Pokiaľ ide o podozrivé alebo obvinené osoby, počas trestného konania by sa malo uplatňovať právo na účinný prostriedok nápravy. To môže mať v konaní vplyv na prípustnosť alebo, podľa okolností, na váhu dôkazov získaných týmito prostriedkami. Okrem toho uvedené osoby využívajú všetky procesné záruky, ktoré sa na ne vzťahujú, napríklad právo na informácie. Iné osoby, ktoré nie sú podozrivými alebo obvinenými osobami, by takisto mali mať právo na účinný prostriedok nápravy. Z toho dôvodu by sa mala prinajmenšom poskytnúť možnosť napadnúť zákonnosť európskeho príkazu na predloženie dôkazov vrátane nevyhnutnosti a primeranosti príkazu. Týmto nariadením by sa nemali obmedzovať možné dôvody na napadnutie zákonnosti príkazu. Tieto prostriedky nápravy by sa mali vykonávať vo vydávajúcom štáte v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi. Pravidlá týkajúce sa predbežných opatrení by sa mali riadiť vnútroštátnymi právnymi predpismi.
- (55) Okrem toho počas postupu presadzovania a následného uplatnenia prostriedku nápravy môže adresát vzniesť námietku voči presadzovaniu európskeho príkazu na predloženie alebo uchovanie dôkazov z niekoľkých obmedzených dôvodov, medzi ktoré patrí to, že príkaz nebol vydaný alebo overený príslušným orgánom alebo že je očividné, že príkaz predstavuje zjavné porušenie Charty základných práv Európskej únie alebo zjavné zneužitie. Napríklad príkazom, v ktorom sa vyžaduje predloženie obsahových údajov týkajúcich sa nevymedzenej skupiny osôb v zemepisnej oblasti alebo bez žiadneho prepojenia na konkrétne trestné konanie by sa zjavným spôsobom ignorovali podmienky vydávania európskeho príkazu na predloženie dôkazov.
- (56) Ochrana fyzických osôb, pokiaľ ide o spracovanie osobných údajov, patrí medzi základné práva. V súlade s článkom 8 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie

a článkom 16 ods. 1 ZFEÚ má každý právo na ochranu osobných údajov, ktoré sa ho týkajú. Pri vykonávaní tohto nariadenia by členské štáty mali zabezpečiť, aby osobné údaje boli chránené a mohli sa spracúvať len v súlade s nariadením (EÚ) 2016/679 a so smernicou (EÚ) 2016/680.

- (57) Osobné údaje získané podľa tohto nariadenia by sa mali spracúvať, len keď je to nevyhnutné a primerané na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania a stíhania alebo výkonu trestných sankcií a práv na obhajobu. Členské štáty by mali predovšetkým zabezpečiť, aby sa na prenos osobných údajov od príslušných orgánov poskytovateľom služieb na účely tohto nariadenia, uplatňovali primerané politiky a opatrenia v oblasti ochrany osobných údajov vrátane opatrení na zaistenie bezpečnosti údajov. Poskytovatelia služieb by mali zabezpečiť to isté pre prenos osobných údajov príslušným orgánom. K informáciám obsahujúcim osobné údaje by mali mať prístup len oprávnené osoby, čo možno dosiahnuť postupmi overovania. Malo by sa zvážiť použitie mechanizmov na zabezpečenie overovania, ako sú napríklad oznámené vnútroštátne elektronické identifikačné systémy alebo dôveryhodné služby, ktoré sa stanovujú v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 910/2014 z 23. júla 2014 o elektronickej identifikácii a dôveryhodných službách pre elektronické transakcie na vnútornom trhu a o zrušení smernice 1999/93/ES.
- (58) Komisia by mala vykonať hodnotenie tohto nariadenia, ktoré by malo byť založené na piatich kritériách efektívnosti, účinnosti, relevantnosti, súdržnosti a pridanej hodnoty EÚ a poskytovať základ pre posúdenie vplyvu možných ďalších opatrení. Informácie by sa mali zhromažďovať pravidelne a na účely získania informácií potrebných na hodnotenie tohto nariadenia.
- (59) Použitie vopred preložených a štandardizovaných formulárov uľahčuje spoluprácu a výmenu informácií medzi justičnými orgánmi a poskytovateľmi služieb, pričom im umožňuje rýchlejšie a účinnejšie zabezpečenie a prenos elektronických dôkazov a súčasne splňa potrebné bezpečnostné požiadavky používateľsky ústretovou formou. Uvedené formuláre znižujú náklady na preklad a prispievajú k vysokému štandardu kvality. Podobne aj formuláre na odpoveď by mali umožňovať štandardizovanú výmenu informácií, najmä vtedy, ak poskytovatelia služieb nie sú schopní príkaz vykonať, pretože záznam neexistuje alebo nie sú k dispozícii žiadne údaje. Formuláre by okrem toho mali uľahčiť zhromažďovanie štatistík.
- (60) S cieľom účinne riešiť prípadnú potrebu upraviť obsah OEPPD a OEPUD a formulára, ktorý sa má používať na poskytovanie informácií o nemožnosti vykonať OEPPD alebo OEPUD, by sa Komisii mali udeliť právomoci prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, aby mohla zmeniť prílohy I, II a III k tomuto nariadeniu. Je obzvlášť dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov, a aby sa tieto konzultácie uskutočňovali v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode o lepšej tvorbe práva z 13. apríla 2016⁴⁰. Aby sa v prvom rade zabezpečila rovnaká účasť na príprave delegovaných aktov, Európsky parlament a Rada dostávajú všetky dokumenty v tom istom čase ako odborníci z členských štátov a ich odborníci majú systematický prístup na schôdze expertných skupín Komisie, ktoré sa zaoberajú prípravou delegovaných aktov.

⁴⁰

Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (61) Opatrenia na základe tohto nariadenia by nemali nahradiť európske vyšetrovacie príkazy v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/41/EÚ⁴¹ na účely získavania elektronických dôkazov. Orgány členských štátov by si mali vybrať nástroj, ktorý je najviac prispôsobený ich situácii; pri požadovaní súboru rôznych typov vyšetrovacích opatrení okrem iného vrátane predloženia elektronických dôkazov z iného členského štátu môžu uprednostniť použitie európskeho vyšetrovacieho preukazu.
- (62) V dôsledku technologického vývoja môžu o niekoľko rokov prevládať nové formy nástrojov komunikácie, alebo sa môžu objaviť medzery v uplatňovaní tohto nariadenia. Z tohto dôvodu je potrebné stanoviť preskúmanie jeho uplatňovania.
- (63) Vzhľadom na to, že cieľ tohto opatrenia, a to zlepšenie cezhraničného zabezpečenia a získavania elektronických dôkazov, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale možno ho lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality stanovenou v uvedenom článku toto nariadenie neprekračuje rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie uvedených cieľov.
- (64) V súlade s článkom 3 Protokolu o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, pripojeného k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, *[Spojené kráľovstvo/Írsko oznámilo svoje želanie zúčastniť sa na prijatí a uplatňovaní tohto nariadenia] alebo [a bez toho, aby bol dotknutý článok 4 uvedeného protokolu, Spojené kráľovstvo/Írsko sa nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu]*.
- (65) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.
- (66) V súlade s článkom 28 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁴² sa uskutočnili konzultácie s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov, ktorý zaujal stanovisko k (...) ⁴³,

⁴¹ [Smernica 2014/41/EÚ](#) z 3. apríla 2014 o európskom vyšetrovacom príkaze v trestných veciach, (Ú. v. EÚ L 130, 1.5.2014, s. 1).

⁴² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁴³ Ú. v. EÚ C , , s. .

Kapitola 1: Predmet úpravy, vymedzenie pojmov a rozsah pôsobnosti

Článok 1

Predmet úpravy

1. V tomto nariadení sa stanovujú pravidlá, na základe ktorých orgán členského štátu môže nariadiť poskytovateľovi služieb, ktorý ponúka služby v Únii, aby predložil alebo uchoval elektronické dôkazy bez ohľadu na umiestnenie údajov. Týmto nariadením nie sú dotknuté právomoci vnútroštátnych orgánov nariadiť poskytovateľom služieb usadeným alebo zastúpeným na ich území dodržať súlad s podobnými vnútroštátnymi opatreniami.
2. Týmto nariadením sa nemení povinnosť dodržiavať základné práva a právne zásady zakotvené v článku 6 ZEÚ vrátane práv osôb, voči ktorým sa vedie trestné konanie, na obhajobu a všetky povinnosti justičných orgánov v tomto ohľade zostávajú nedotknuté.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „európsky príkaz na predloženie dôkazov“ je záväzné rozhodnutie vydávajúceho orgánu členského štátu, ktorým sa poskytovateľovi služieb, ktorý ponúka služby v Únii a je usadený alebo zastúpený v inom členskom štáte, nariaďuje predložiť elektronické dôkazy;
2. „európsky príkaz na uchovanie dôkazov“ je záväzné rozhodnutie vydávajúceho orgánu členského štátu, ktorým sa poskytovateľovi služieb, ktorý ponúka služby v Únii a je usadený alebo zastúpený v inom členskom štáte, nariaďuje uchovať elektronické dôkazy vzhľadom na následnú žiadosť o predloženie dôkazov;
3. „poskytovateľ služieb“ je akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, ktorá poskytuje jednu alebo viacero z týchto kategórií služieb:
 - a) elektronické komunikačné služby vymedzené v článku 2 ods. 4 [smernice, ktorou sa stanovuje európsky kódex elektronickej komunikácie];
 - b) služby informačnej spoločnosti vymedzené v článku 1 ods. 1 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/1535⁴⁴, pri ktorých je ukladanie údajov kľúčovým prvkom služby poskytovanej používateľovi, vrátane sociálnych sietí, online trhov umožňujúcich transakcie medzi svojimi používateľmi a iných poskytovateľov hostingových služieb;

⁴⁴ [Smernica Európskeho parlamentu a Rady \(EÚ\) 2015/1535](#) z 9. septembra 2015, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických predpisov a pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti (Ú. v. EÚ L 241, 17.9.2015, s. 1).

- c) služby týkajúce sa názvov internetových domén a čísel IP, napríklad poskytovatelia adries IP, registre názvov domén, registrátori názvov domén a príslušné služby na ochranu súkromia a služby proxy;
4. „ponúkanie služieb v Únii“ je:
- a) umožnenie právnickým a fyzickým osobám v jednom členskom štáte alebo vo viacerých členských štátoch využívať služby uvedené v bode 3 a
 - b) existencia podstatnej väzby s členským(-i) štátom(-mi) uvedeným(-i) v bode a);
5. „prevádzkareň“ je skutočné vykonávanie hospodárskej činnosti počas časovo neobmedzeného obdobia, a to buď prostredníctvom stabilnej infraštruktúry na mieste, kde sa podnikateľská činnosť poskytovania služieb vykonáva, alebo prostredníctvom stabilnej infraštruktúry na mieste, z ktorého sa táto podnikateľská činnosť riadi;
6. „elektronické dôkazy“ sú dôkazy uložené v elektronickej podobe poskytovateľom služieb alebo v jeho mene v čase prijatia osvedčenia o príkaze na predloženie alebo uchovanie dôkazov, ktoré zahŕňajú uložené údaje o predplatiteľoch, údaje o prístupe, údaje o transakciách a obsahové údaje;
7. „údaje o predplatiteľoch“ sú akékoľvek údaje, ktoré sa týkajú:
- a) totožnosti predplatiteľa alebo zákazníka, ako je poskytnuté meno, dátum narodenia, poštová adresa alebo geografická adresa, fakturačné údaje a údaje o platbách, telefónne číslo alebo e-mailová adresa;
 - b) typ služby a jej trvanie vrátane technických údajov a údajov identifikujúcich súvisiace technické opatrenia alebo rozhrania používané predplatiteľom alebo zákazníkom, alebo im poskytované, alebo údaje súvisiace s overovaním používania služby s výnimkou hesiel a iných prostriedkov overenia používaných namiesto hesla, ktoré poskytuje používateľ alebo ktoré boli vytvorené na žiadosť používateľa;
8. „údaje o prístupe“ sú údaje súvisiace so začiatkom a s ukončením relácie prístupu používateľa k službe, ktoré sú potrebné výlučne na účel identifikácie používateľa služby, ako je dátum a čas použitia alebo prihlásenie sa do služby a odhlásenie sa z nej spolu s IP adresou, ktorú poskytovateľ služieb prístupu na internet prideliť používateľovi služby, údajmi identifikujúcimi použité rozhranie a identifikačnými údajmi používateľa. Patria sem aj metaúdaje o elektronickej komunikácii vymedzené v článku 4 ods. 3 písm. g) [nariadenia o rešpektovaní súkromného života a ochrane osobných údajov v elektronických komunikáciách];
9. „údaje o transakciách“ sú údaje týkajúce sa poskytovania služby ponúkanej poskytovateľom služieb, ktoré slúžia na poskytnutie kontextu a doplnujúcich informácií o takejto službe a vytvárajú sa a spracúvajú sa informačným systémom poskytovateľa služieb, napríklad zdroj a miesto určenia správy alebo iného druhu interakcie, údaje o umiestnení zariadenia, dátume, čase, trvaní, veľkosti, trase, formáte, použitom protokole, druhu kompresie, pokiaľ tieto údaje nepredstavujú údaje o prístupe. Patria sem metaúdaje o elektronickej komunikácii, ako sa vymedzuje v článku 4 ods. 3 písm. g) [nariadenia o rešpektovaní súkromného života a ochrane osobných údajov v elektronických komunikáciách];

10. „obsahové údaje“ sú údaje uložené v digitálnej podobe ako text, hlas, video, obrázky alebo zvuk, ktoré sú iné ako údaje o predplatiteľoch, údaje o prístupe alebo údaje o transakciách;
11. „informačný systém“ je informačný systém, ako sa vymedzuje v článku 2 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/40/ES⁴⁵;
12. „vydávajúci štát“ je členský štát, v ktorom bol európsky príkaz na predloženie dôkazov alebo európsky príkaz na uchovanie dôkazov vydaný;
13. „štát presadzovania“ je členský štát, v ktorom má adresát európskeho príkazu na predloženie dôkazov alebo európskeho príkazu na uchovanie dôkazov pobyť alebo v ktorom je usadený a do ktorého sa zašle osvedčenie o európskom príkaze na predloženie dôkazov alebo osvedčenie o európskom príkaze na uchovanie dôkazov na účely presadzovania;
14. „orgán presadzovania“ je príslušný orgán v štáte presadzovania, do ktorého vydávajúci orgán zašle osvedčenie o európskom príkaze na predloženie dôkazov alebo osvedčenie o európskom príkaze na uchovanie dôkazov na účely presadzovania;
15. „núdzové prípady“ sú situácie, v ktorých existuje bezprostredné ohrozenie života alebo telesnej nedotknuteľnosti osoby, alebo kritickej infraštruktúry, ako sa vymedzuje v článku 2 písm. a) smernice Rady 2008/114/EHS⁴⁶.

Článok 3 *Rozsah pôsobnosti*

1. Toto nariadenie sa uplatňuje na poskytovateľov služieb, ktorí ponúkajú služby v Únii.
2. Európsky príkaz na predloženie dôkazov a európsky príkaz na uchovanie dôkazov sa môžu vydávať len v súvislosti s trestnými konaniami, a to tak počas fázy pred súdnym konaním, ako aj počas neho. Príkazy sa môžu vydávať aj v konaniach týkajúcich sa trestných činov, za ktoré môže byť vo vydávajúcom štáte pripísaná zodpovednosť právnickej osobe alebo za ktoré môže byť právnická osoba vo vydávajúcom štáte potrestaná.
3. Príkazy stanovené týmto nariadením sa môžu vydávať len v súvislosti s údajmi týkajúcimi sa služieb vymedzených v článku 2 ods. 3 ponúkaných v Únii.

⁴⁵ [Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/40/EÚ](#) z 12. augusta 2013 o útokoch na informačné systémy, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2005/222/SVV (Ú. v. EÚ L 218, 14.8.2013, s. 8).

⁴⁶ [Smernica Rady 2008/114/ES](#) z 8. decembra 2008 o identifikácii a označení európskych kritických infraštruktúr a zhodnotení potreby zlepšiť ich ochranu (Ú. v. EÚ L 345, 23.12.2008, s. 75).

Kapitola 2: Európsky príkaz na predloženie dôkazov, európsky príkaz na uchovanie dôkazov a osvedčenia

Článok 4 Vydávajúci orgán

1. Európsky príkaz na predloženie dôkazov týkajúci sa údajov o predplatiteľoch a údajov o prístupe môže vydať:
 - a) sudca, súd, vyšetrojúci sudca alebo prokurátor príslušný konať v dotknutej veci alebo
 - b) akýkoľvek iný príslušný orgán určený vydávajúcim štátom, ktorý v príslušnej veci plní funkciu vyšetrovacieho orgánu v trestnom konaní a má v súlade s vnútroštátnym právom právomoc nariadiť zhromaždenie dôkazov. Takýto príkaz na predloženie dôkazov, po preskúmaní jeho súladu s podmienkami na vydanie príkazu na predloženie dôkazov podľa tohto nariadenia, overí sudca, súd, vyšetrojúci sudca alebo prokurátor vo vydávajúcom štáte.
2. Európsky príkaz na predloženie dôkazov týkajúci sa údajov o transakciách a obsahových údajov môže vydať len:
 - a) sudca, súd, alebo vyšetrojúci sudca príslušný konať v dotknutej veci alebo
 - b) akýkoľvek iný príslušný orgán určený vydávajúcim štátom, ktorý v príslušnej veci plní funkciu vyšetrovacieho orgánu v trestnom konaní a má v súlade s vnútroštátnym právom právomoc nariadiť zhromaždenie dôkazov. Takýto príkaz na predloženie dôkazov, po preskúmaní jeho súladu s podmienkami na vydanie príkazu na predloženie dôkazov podľa tohto nariadenia, overí sudca, súd alebo vyšetrojúci sudca vo vydávajúcom štáte.
3. Európsky príkaz na uchovanie dôkazov môže vydať:
 - a) sudca, súd, vyšetrojúci sudca alebo prokurátor príslušný konať v dotknutej veci alebo
 - b) akýkoľvek iný príslušný orgán určený vydávajúcim štátom, ktorý v príslušnej veci plní funkciu vyšetrovacieho orgánu v trestnom konaní a má v súlade s vnútroštátnym právom právomoc nariadiť zhromaždenie dôkazov. Takýto príkaz na uchovanie dôkazov, po preskúmaní jeho súladu s podmienkami na vydanie príkazu na uchovanie dôkazov podľa tohto nariadenia, overí sudca, súd, vyšetrojúci sudca alebo prokurátor vo vydávajúcom štáte.
4. Ak príkaz overil justičný orgán v súlade s odsekom 1 písm. b), odsekom 2 písm. b) a odsekom 3 písm. b), tento orgán sa môže takisto považovať za vydávajúci orgán na účely zaslania osvedčenia o európskom príkaze na predloženie dôkazov a osvedčenia o európskom príkaze na uchovanie dôkazov.

Článok 5 Podmienky vydania európskeho príkazu na predloženie dôkazov

1. Vydávajúci orgán môže vydať európsky príkaz na predloženie dôkazov, len ak sú splnené podmienky stanovené v tomto článku.
2. Európsky príkaz na predloženie dôkazov musí byť nevyhnutný a primeraný na účely konaní uvedených v článku 3 ods. 2 a môže sa vydať iba vtedy, keď je vo

vydávajúcim štátom dostupný podobné opatrenie týkajúce sa toho istého trestného činu v porovnateľnej vnútroštátnej situácii.

3. Európske príkazy na predloženie dôkazov týkajúce sa predloženia údajov o predplatiteľoch alebo údajov o prístupe sa môžu vydať v prípade všetkých trestných činov.
4. Európske príkazy na predloženie dôkazov týkajúce sa predloženia údajov o transakciách alebo obsahových údajov môžu byť vydané len
 - a) k trestným činom, za ktoré možno vo vydávajúcim štáte uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou minimálne 3 roky, alebo
 - b) k týmto trestným činom, ak boli úplne alebo čiastočne spáchané prostredníctvom informačného systému:
 - trestné činy vymedzené v článkoch 3, 4 a 5 rámcového rozhodnutia Rady 2001/413/SVV⁴⁷,
 - trestné činy vymedzené v článkoch 3 až 7 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/93/EÚ⁴⁸,
 - trestné činy vymedzené v článkoch 3 až 8 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/40/EÚ;
 - c) k trestným činom vymedzeným v článkoch 3 až 12 a článku 14 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/541⁴⁹.
5. Európsky príkaz na predloženie dôkazov obsahuje tieto informácie:
 - a) vydávajúci orgán a prípadne overujúci orgán;
 - b) adresát európskeho príkazu na predloženie dôkazov, ako sa uvádza v článku 7;
 - c) osoby, ktorých údaje sa požadujú, s výnimkou prípadov, kde jediným účelom príkazu je identifikácia osoby;
 - d) požadovaná kategória údajov (údaje o predplatiteľoch, údaje o prístupe, údaje o transakciách alebo obsahové údaje);
 - e) v prípade potreby časové obdobie, za ktoré sa údaje majú predložiť;
 - f) uplatniteľné ustanovenia trestného práva vydávajúceho štátu;
 - g) zdôvodnenie, ak ide núdzový prípad alebo žiadosť o skoršie zverejnenie údajov;
 - h) v prípadoch, keď sa požadované údaje ukladajú alebo spracúvajú ako súčasť infraštruktúry, ktorú poskytovateľ služieb poskytuje spoločnosti alebo inému subjektu, ktorý nie je fyzickou osobou, potvrdenie, že príkaz bol vydaný v súlade s odsekom 6;

⁴⁷ [Rámcové rozhodnutie Rady 2001/413/SVV](#) z 28. mája 2001 o boji proti podvodom a falšovaniu bezhotovostných platobných prostriedkov (Ú. v. ES L 149, 2.6.2001, s. 1).

⁴⁸ [Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/93/EÚ](#) z 13. decembra 2011 o boji proti sexuálnemu zneužívaniu a sexuálnemu vykorisťovaniu detí a proti detskej pornografii, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2004/68/SVV (Ú. v. EÚ L 335, 17.12.2011, s. 1).

⁴⁹ [Smernica Európskeho parlamentu a Rady \(EÚ\) 2017/541](#) z 15. marca 2017 o boji proti terorizmu, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2002/475/SVV a mení rozhodnutie Rady 2005/671/SVV (Ú. v. EÚ L 88, 31.3.2017, s. 6).

- i) zdôvodnenie nevyhnutnosti a primeranosti príkazu.
6. V prípadoch, keď sa požadované údaje ukladajú alebo spracúvajú ako súčasť infraštruktúry, ktorú poskytovateľ služieb poskytuje spoločnosti alebo inému subjektu, ktorý nie je fyzickou osobou, môže európsky príkaz na predloženie dôkazov byť adresovaný poskytovateľovi služieb len vtedy, ak nie je vhodné spoločnosti alebo subjektu adresovať vyšetrovacie opatrenia, a to najmä ak by tým vzniklo riziko ohrozenia vyšetrovania.
7. Ak vydávajúci orgán má dôvody sa domnievať, že požadované údaje o transakciách alebo obsahové údaje sú chránené imunitami a výsadami poskytnutými podľa právnych predpisov členského štátu, v ktorom je poskytovateľ služieb adresovaný, alebo ich zverejnenie môže mať vplyv na základné záujmy daného členského štátu, ako sú národná bezpečnosť a obrana, vydávajúci orgán musí pred vydaním európskeho príkazu na predloženie dôkazov požiadať o objasnenie, okrem iného aj formou konzultácie s príslušnými orgánmi dotknutého členského štátu buď priamo, alebo prostredníctvom agentúry Eurojust alebo Európskej justičnej siete. V prípade, že vydávajúci orgán zistí, že požadované údaje o prístupe, údaje o transakciách alebo obsahové údaje sú chránené takýmito imunitami a výsadami alebo že ich zverejnenie by malo vplyv na základné záujmy druhého členského štátu, európsky príkaz na predloženie dôkazov nevydá.

Článok 6

Podmienky vydania európskeho príkazu na uchovanie dôkazov

1. Vydávajúci orgán môže vydať európsky príkaz na uchovanie dôkazov, len ak sú splnené podmienky stanovené v tomto článku.
2. Môže byť vydaný v prípade, že je nevyhnutné a primerané zabrániť odstráneniu, vymazaniu alebo zmene údajov vzhľadom na následnú žiadosť o predloženie týchto údajov prostredníctvom vzájomnej právnej pomoci, európskeho vyšetrovacieho príkazu alebo európskeho príkazu na predloženie dôkazov. Európsky príkaz na uchovanie dôkazov sa môže vydať v prípade všetkých trestných činov.
3. Európsky príkaz na uchovanie dôkazov obsahuje tieto informácie:
- a) vydávajúci orgán a prípadne overujúci orgán;
 - b) adresát európskeho príkazu na uchovanie dôkazov, ako sa uvádza v článku 7;
 - c) osoby, ktorých údaje sa majú uchovať, s výnimkou prípadov, kde jediným účelom príkazu je identifikácia osoby;
 - d) kategória údajov, ktoré sa majú uchovať (údaje o predplatiteľoch, údaje o prístupe, údaje o transakciách alebo obsahové údaje);
 - e) v prípade potreby časové obdobie, za ktoré sa údaje majú uchovať;
 - f) uplatniteľné ustanovenia trestného práva vydávajúceho štátu;
 - g) zdôvodnenie nevyhnutnosti a primeranosti príkazu.

Článok 7

Adresát európskeho príkazu na predloženie dôkazov a európskeho príkazu na uchovanie dôkazov

1. Európsky príkaz na predloženie dôkazov a európsky príkaz na uchovanie dôkazov sa adresujú priamo právnomu zástupcovi, ktorého určí poskytovateľ služieb na účely zhromaždenia dôkazov v trestnom konaní.
2. Ak nie je určený žiadny vyhradený právny zástupca, európsky príkaz na predloženie dôkazov a európsky príkaz na uchovanie dôkazov sa môžu adresovať ktorejkoľvek prevádzkarni poskytovateľa služieb v Únii.
3. V prípade, že právny zástupca nevykoná OEPPD v núdzovom prípade podľa článku 9 ods. 2, OEPPD možno adresovať ktorejkoľvek prevádzkarni poskytovateľa služieb v Únii.
4. V prípade, že právny zástupca nesplní svoje povinnosti podľa článku 9 alebo 10 a vydávajúcí orgán sa domnieva, že existuje závažné riziko straty údajov, európsky príkaz na predloženie dôkazov alebo európsky príkaz na uchovanie dôkazov môže byť adresovaný ktorejkoľvek prevádzkarni poskytovateľa služieb v Únii.

Článok 8

Osvedčenie o európskom príkaze na predloženie a uchovanie dôkazov

1. Európsky príkaz na predloženie alebo uchovanie dôkazov sa zašle adresátovi podľa článku 7 prostredníctvom osvedčenia o európskom príkaze na predloženie dôkazov (ďalej len „OEPPD“) alebo osvedčenia o európskom príkaze na uchovanie dôkazov (ďalej len „OEPUD“).

Vydávajúcí alebo overujúci orgán vyplní OEPPD uvedené v prílohe I alebo OEPUD uvedené v prílohe II, podpíše ho a potvrdí presnosť a správnosť jeho obsahu.
2. OEPPD alebo OEPUD sa priamo zašle akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu za podmienok, ktoré adresátovi umožnia jeho overenie.

V prípade, že poskytovatelia služieb, členské štáty alebo orgány Únie vytvorili vyhradené platformy alebo iné bezpečné kanály na vybavovanie žiadostí o údaje zo strany orgánov presadzovania a justičných orgánov, vydávajúcí orgán môže zaslať osvedčenie aj prostredníctvom týchto kanálov.
3. OEPPD obsahuje informácie uvedené v článku 5 ods. 5 písm. a) až h) vrátane informácií dostatočných na to, aby adresát mohol identifikovať a kontaktovať vydávajúcí orgán. Súčasťou nebude zdôvodnenie nevyhnutnosti a primeranosti opatrenia ani ďalšie podrobnosti o vyšetrovaní.
4. OEPUD obsahuje informácie uvedené v článku 6 ods. 3 písm. a) až f) vrátane informácií dostatočných na to, aby adresát mohol identifikovať a kontaktovať vydávajúcí orgán. Súčasťou nebude zdôvodnenie nevyhnutnosti a primeranosti opatrenia ani ďalšie podrobnosti o vyšetrovaní.
5. V prípade potreby sa OEPPD alebo OEPUD preloží do úradného jazyka Únie, ktorý adresát akceptuje. Ak nebol určený jazyk, OEPPD alebo OEPUD sa preloží do jedného z úradných jazykov členského štátu, v ktorom má právny zástupca pobyť alebo v ktorom je usadený.

Článok 9

Vykonávanie OEPPD

1. Po prijatí OEPPD adresát zabezpečí zaslanie požadovaných údajov priamo vydávajúcemu orgánu alebo orgánom presadzovania práva, ktoré sú uvedené v OEPPD, najneskôr do 10 dní po prijatí OEPPD, pokiaľ vydávajúci orgán neuvedie dôvody pre skoršie zverejnenie.
2. V núdzových prípadoch adresát zašle požadované údaje bezodkladne, najneskôr do 6 hodín od prijatia OEPPD.
3. Ak adresát nemôže splniť svoju povinnosť preto, že OEPPD je neúplné, obsahuje zjavné chyby alebo neobsahuje dostatočné informácie na vykonanie OEPPD, adresát bezodkladne informuje vydávajúci orgán uvedený v OEPPD a požiada o objasnenie, pričom použije formulár stanovený v prílohe III. Adresát informuje vydávajúci orgán o tom, či bola možná identifikácia a uchovanie, ako sa uvádza v odseku 6. Vydávajúci orgán zareaguje promptne a najneskôr do 5 dní. Lehoty stanovené v odsekoch 1 a 2 sa uplatnia až po poskytnutí objasnenia.
4. Ak adresát nemôže splniť svoje povinnosti z dôvodu vyššej moci alebo faktickej neschopnosti, ktorá nie je v jeho moci alebo v moci poskytovateľa služieb, ak sa líšia, a to najmä preto, že osoba, ktorej údaje sa požadujú, nie je jeho zákazníkom alebo údaje boli vymazané pred prijatím OEPPD, adresát bezodkladne informuje vydávajúci orgán uvedený v OEPPD a vysvetlí dôvody, pričom použije formulár stanovený v prílohe III. Ak sú príslušné podmienky splnené, vydávajúci orgán OEPPD zruší.
5. Vo všetkých prípadoch, keď adresát z iných dôvodov neposkytne požadované informácie, neposkytne ich vyčerpávajúcim spôsobom alebo neposkytne informácie v rámci lehoty, bezodkladne a najneskôr v lehotách stanovených v odsekoch 1 a 2 informuje vydávajúci orgán o svojich dôvodoch, pričom použije formulár stanovený v prílohe III. Vydávajúci orgán preskúma príkaz vzhľadom na informácie, ktoré poskytovateľ služieb poskytne a v prípade potreby stanoví poskytovateľovi údajov novú lehotu na predloženie údajov.

Ak sa adresát domnieva, že OEPPD nemožno vykonať, keďže výlučne na základe informácií, ktoré sú v ňom uvedené, je jasné, že sa ním zjavne porušuje Charta základných práv Európskej únie alebo že predstavuje zjavné zneužitie, adresát takisto zašle príslušnému orgánu presadzovania v členskom štáte adresáta formulár uvedený v prílohe III. V takýchto prípadoch príslušný orgán presadzovania môže požiadať vydávajúci orgán o objasnenie k európskemu príkazu na predloženie dôkazov, a to buď priamo, alebo prostredníctvom agentúry Eurojust alebo Európskej justičnej siete.
6. Ak adresát nepredloží požadované údaje okamžite, tak ich uchová, s výnimkou situácie, keď mu informácie uvedené v OEPPD neumožňujú identifikovať požadované údaje, a v takom prípade požiada o objasnenie v súlade s odsekom 3. Údaje sa uchovávajú až dovtedy, kým sa nepristúpi k ich predloženiu, či už na základe objasneného európskeho príkazu na predloženie dôkazov a osvedčenia o ňom alebo inými kanálmi, ako napríklad na základe vzájomnej právnej pomoci. Ak údaje už nie je potrebné predložiť alebo uchovávať, vydávajúci orgán a prípadne v súlade s článkom 14 ods. 8 orgán presadzovania o tom bezodkladne informujú adresáta.

Článok 10

Vykonávanie OEPUD

1. Po prijatí OEPUD adresát bezodkladne uchová požadované údaje. Uchovávanie sa skončí po 60 dňoch, ak vydávajúci orgán nepotvrdí, že bol začatý postup následnej žiadosti o predloženie údajov.
2. Ak vydávajúci orgán potvrdí v lehote stanovenej v odseku 1, že bol začatý postup následnej žiadosti o predloženie údajov, adresát uchováva údaje tak dlho, ako to bude potrebné na predloženie údajov po doručení následnej žiadosti o predloženie.
3. V prípade, že uchovávanie už nie je ďalej potrebné, vydávajúci orgán o tom bezodkladne informuje adresáta.
4. Ak adresát nemôže splniť svoju povinnosť preto, že osvedčenie je neúplné, obsahuje zjavné chyby alebo neobsahuje dostatočné informácie na vykonanie OEPUD, adresát bezodkladne informuje vydávajúci orgán uvedený v OEPUD a požiada o objasnenie, pričom použije formulár stanovený v prílohe III. Vydávajúci orgán zareaguje promptne a najneskôr do 5 dní. Adresát zabezpečí schopnosť prijať potrebné vysvetlenie na svojej strane tak, aby mohol splniť svoje povinnosti stanovené v odseku 1.
5. Ak adresát nemôže splniť svoje povinnosti z dôvodu vyššej moci alebo faktickej neschopnosti, ktorá nie je v jeho moci alebo v moci poskytovateľa služieb, ak sa líšia, a to najmä preto, že osoba, ktorej údaje sa požadujú, nie je jeho zákazníkom alebo údaje boli vymazané pred prijatím príkazu, bezodkladne kontaktuje vydávajúci orgán uvedený v OEPUD a vysvetlí dôvody, pričom použije formulár stanovený v prílohe III. Ak sú tieto podmienky splnené, vydávajúci orgán OEPUD zruší.
6. Vo všetkých prípadoch, keď adresát neuchová požadované informácie z iných dôvodov uvedených vo formulári v prílohe III, adresát bezodkladne informuje vydávajúci orgán o svojich dôvodoch, pričom použije formulár stanovený v prílohe III. Vydávajúci orgán preskúma príkaz vzhľadom na informácie, ktoré poskytovateľ služieb poskytne.

Článok 11

Dôvernosť a informácie o používateľovi

1. Adresáti a poskytovatelia služieb, ak sa líšia, prjmú potrebné opatrenia na zabezpečenie dôvernosti EPPD alebo OEPUD a predložených alebo uchovaných údajov a v prípade, že to vyžaduje vydávajúci orgán, neinformujú osobu, ktorej údaje sa požadujú, aby nebránili príslušnému trestnému konaniu.
2. V prípade, že vydávajúci orgán požadoval, aby adresát neinformoval osobu, ktorej údaje sa požadujú, vydávajúci orgán bezodkladne informuje osobu, ktorej údaje sa požadujú na základe EPPD, o predložení údajov. Poskytnutie tejto informácie je možné odložiť, ak to bude nevyhnutné a primerané na zabránenie mareniu relevantného trestného konania.
3. Vydávajúci orgán pri informovaní osoby zahrnie informácie o všetkých dostupných prostriedkoch nápravy, ako sa uvádza v článku 17.

Článok 12
Náhrada nákladov

Poskytovateľ služieb môže od vydávajúceho štátu požadovať náhradu svojich nákladov, ak to umožňuje vnútroštátne právo vydávajúceho štátu pri vnútroštátnych príkazoch v podobných situáciách, v súlade s týmito vnútroštátnymi ustanoveniami.

Kapitola 3: Sankcie a presadzovanie

Článok 13
Sankcie

Bez toho, aby boli dotknuté vnútroštátne právne predpisy, v ktorých sa stanovuje uloženie trestných sankcií, členské štáty stanovujú pravidlá peňažných sankcií vzťahujúcich sa na porušovanie povinností podľa článkov 9, 10 a 11 tohto nariadenia a prijímajú všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie ich vykonávania. Stanovené peňažné sankcie budú účinné, primerané a odrádzajúce. Členské štáty uvedené pravidlá a opatrenia bezodkladne oznámia Komisii a bezodkladne ju informujú o všetkých následných zmenách uvedených pravidiel a opatrení.

Článok 14
Postup presadzovania

1. Ak adresát v rámci lehoty nevykoná OEPPD alebo OEPUD a neposkytne dôvody, ktoré by vydávajúci orgán akceptoval, vydávajúci orgán môže príslušnému orgánu v štáte presadzovania zaslať európsky príkaz na predloženie dôkazov spolu s OEPPD alebo európsky príkaz na uchovanie dôkazov spolu s OEPUD, ako aj formulár stanovený v prílohe III vyplnený adresátom a všetky ďalšie relevantné dokumenty s cieľom ich presadenia akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu za podmienok, ktoré orgánu presadzovania umožnia potvrdiť pravosť. Na tento účel vydávajúci orgán preloží príkaz, formulár a všetky ďalšie sprievodné dokumenty do jedného z úradných jazykov tohto členského štátu a informuje o adresáta o zaslaní.
2. Orgán presadzovania po prijatí európskeho príkazu na predloženie dôkazov alebo európskeho príkazu na uchovanie dôkazov zaslaného v súlade s odsekom 1 uzná takýto príkaz bez ďalších formalít a prijme potrebné opatrenia na jeho presadenie, pokiaľ sa tento orgán presadzovania nedomnieva, že by mohol platiť jeden z dôvodov stanovených v odseku 4 alebo 5, že by dotknuté údaje boli chránené imunitou alebo výsadou podľa jeho vnútroštátneho práva alebo že by zverejnenie dotknutých údajov mohlo mať vplyv na jeho základné záujmy, ako sú národná bezpečnosť a obrana. Orgán presadzovania prijme rozhodnutie o uznaní príkazu bezodkladne a najneskôr do 5 pracovných dní po prijatí príkazu.
3. V prípade, že orgán presadzovania uzná príkaz, formálne požiada adresáta, aby splnil príslušné povinnosti, informuje adresáta o možnosti namietat' voči presadzovaniu odvolaním sa na dôvody uvedené v odseku 4 alebo 5, ako aj o uplatniteľných sankciách v prípade nevykonania príkazu a stanoví lehotu na vykonanie príkazu alebo podanie námietky.

4. Adresát môže namietat' voči presadzovaniu európskeho príkazu na predloženie dôkazov len na základe týchto dôvodov:
 - a) európsky príkaz na predloženie dôkazov nebol vydaný alebo overený vydávajúcim orgánom podľa článku 4;
 - b) európsky príkaz na predloženie dôkazov nebol vydaný k trestnému činu podľa článku 5 ods. 4;
 - c) adresát nemohol vykonať OEPPD vzhľadom na faktickú nemožnosť alebo vyššiu moc, alebo preto, že OEPPD obsahuje zjavné chyby;
 - d) európsky príkaz na predloženie dôkazov sa netýka údajov uložených poskytovateľom služieb alebo v jeho mene v čase prijatia OEPPD;
 - e) toto nariadenie sa na príslušnú službu nevzťahuje;
 - f) výlučne na základe informácií uvedených v OEPPD je jasné, že sa ním zjavne porušuje charta alebo že predstavuje zjavné zneužitie.
5. Adresát môže namietat' voči presadzovaniu európskeho príkazu na uchovanie dôkazov len na základe týchto dôvodov:
 - a) európsky príkaz na uchovanie dôkazov nebol vydaný alebo overený vydávajúcim orgánom podľa článku 4;
 - b) poskytovateľ služieb nemohol vykonať OEPUD vzhľadom na faktickú nemožnosť alebo vyššiu moc, alebo preto, že OEPUD obsahuje zjavné chyby;
 - c) európsky príkaz na uchovanie dôkazov sa netýka údajov uložených poskytovateľom služieb alebo v jeho mene v čase prijatia OEPUD;
 - d) rozsah pôsobnosti tohto nariadenia sa na príslušnú službu nevzťahuje;
 - e) výlučne na základe informácií uvedených v OEPUD je jasné, že daným OEPUD sa zjavne porušuje charta alebo že predstavuje zjavné zneužitie.
6. V prípade námietky adresáta orgán presadzovania rozhodne o presadzovaní príkazu na základe informácií, ktoré poskytol adresát a, ak je to potrebné, na základe doplňujúcich informácií získaných od vydávajúceho orgánu v súlade s odsekom 7.
7. Predtým ako orgán presadzovania rozhodne o neuznaní alebo nepresadzovaní príkazu v súlade s odsekmi 2 a 6, vhodným spôsobom vykoná konzultáciu s vydávajúcim orgánom. V prípade potreby vyžiada od vydávajúceho orgánu ďalšie informácie. Vydávajúci orgán odpovie na takúto žiadosť do 5 pracovných dní.
8. Všetky rozhodnutia sa bezodkladne oznámia vykonávaciemu orgánu a adresátovi akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu.
9. Ak orgán presadzovania získa údaje od adresáta, zašle ich vydávajúcemu orgánu do 2 pracovných dní, pokiaľ dotknuté údaje nie sú chránené imunitou alebo výsadou podľa jeho vlastného vnútroštátneho práva alebo nemajú vplyv na jeho základné záujmy, ako sú národná bezpečnosť a obrana. V takom prípade informuje vydávajúci orgán o dôvodoch nezaslania údajov.
10. V prípade, že adresát nesplní svoje povinnosti vyplývajúce z uznaného príkazu, ktorého presaditeľnosť bola potvrdená orgánom presadzovania, uvedený orgán uloží peňažnú sankciu v súlade so svojím vnútroštátnym právom. Voči rozhodnutiu o uložení pokuty je k dispozícii účinný súdny prostriedok nápravy.

Kapitola 4: Prostriedky nápravy

Článok 15

Postup preskúmania v prípade konfliktných povinností vyplývajúcich zo základných práv alebo základných záujmov tretej krajiny

1. Ak sa adresát domnieva, že vykonanie európskeho príkazu na predloženie dôkazov by bolo v rozpore s uplatniteľným právom tretej krajiny, ktorým sa zakazuje zverejnenie dotknutých údajov z dôvodov, že je buď potrebné chrániť základné práva dotknutých jednotlivcov, alebo základné záujmy tretej krajiny týkajúce sa národnej bezpečnosti alebo obrany, informuje vydávajúci orgán o svojich dôvodoch na nevykonanie európskeho príkazu na predloženie dôkazov v súlade s postupom uvádzaným v článku 9 ods. 5.
2. Odôvodnená námietka obsahuje všetky relevantné podrobnosti o právnych predpisoch tretej krajiny, ich uplatniteľnosti v predmetnom prípade a charaktere konfliktných povinností. Nemôže byť založená na skutočnosti, že podobné ustanovenia týkajúce sa podmienok, formalít a postupov vydávania príkazu na predloženie dôkazov v uplatniteľnom práve tretej krajiny neexistujú, ani výlučne na skutočnosti, že údaje sú uložené v tretej krajine.
3. Vydávajúci orgán preskúma európsky príkaz na predloženie dôkazov na základe odôvodnenej námietky. Ak vydávajúci orgán má v úmysle potvrdiť európsky príkaz na predloženie dôkazov, požiada o preskúmanie príslušným súdom vo svojom členskom štáte. Vykonanie príkazu bude pozastavené až do ukončenia postupu preskúmania.

Príslušný súd najskôr posúdi, či existuje konflikt na základe preskúmania toho, či

 - a) sa právne predpisy tretej krajiny vzťahujú na konkrétne okolnosti predmetného prípadu a ak áno, či
 - b) právne predpisy tretej krajiny pri uplatňovaní na konkrétne okolnosti predmetného prípadu zakazujú zverejnenie dotknutých údajov.
4. Pri vykonávaní tohto posúdenia by súd mal zohľadniť, či právo tretej krajiny nie je namiesto ochrany základných práv alebo základných záujmov tretej krajiny týkajúcich sa národnej bezpečnosti alebo obrany zjavne zamerané na ochranu iných záujmov alebo či jeho cieľom nie je chrániť nezákonné činnosti pred žiadosťami týkajúcimi sa presadzovania práva v kontexte vyšetrovania trestných činov.
5. Ak príslušný súd zistí, že neexistuje žiadny relevantný konflikt v zmysle odsekov 1 a 4, príkaz potvrdí. Ak príslušný súd dospeje k záveru, že existuje relevantný konflikt v zmysle odsekov 1 a 4, príslušný súd zašle všetky relevantné faktické a právne informácie týkajúce sa prípadu vrátane svojho posúdenia ústredným orgánom v dotknutej tretej krajine prostredníctvom jej vnútroštátneho ústredného orgánu a poskytne 15-dňovú lehotu na odpoveď. Na základe odôvodnenej žiadosti od ústredného orgánu tretej krajiny je lehotu možné predĺžiť o 30 dní.
6. Ak ústredný orgán tretej krajiny v rámci lehoty informuje príslušný súd, že namieta voči vykonaniu európskeho príkazu na predloženie dôkazov v danom prípade, príslušný súd zruší príkaz a informuje o tom vydávajúci orgán a adresáta. Ak v rámci (predĺženej) lehoty nebudú prijaté žiadne námietky, príslušný súd zašle upomienku, v ktorej ústrednému orgánu tretej krajiny poskytne ďalších 5 dní na odpoveď

a informuje ho o dôsledkoch neposkytnutia odpovede. Ak v rámci tejto dodatočnej lehoty nebudú prijaté žiadne námietky, príslušný súd príkaz potvrdí.

7. Ak príslušný súd rozhodne o potvrdení príkazu, informuje o tom vydávajúci orgán aj adresáta, ktorí pristúpia k vykonaniu príkazu.

Článok 16

Postup preskúmania v prípade konfliktu povinností z iných dôvodov

1. Ak sa adresát domnieva, že vykonanie európskeho príkazu na predloženie dôkazov by bolo v rozpore s uplatniteľným právom tretej krajiny, ktorým sa zakazuje zverejnenie dotknutých údajov z iných dôvodov, ako sú dôvody uvedené v článku 15, informuje vydávajúci orgán o svojich dôvodoch na nevykonanie európskeho príkazu na predloženie dôkazov v súlade s postupom uvádzaným v článku 9 ods. 5.
2. Odôvodnená námietka musí obsahovať všetky príslušné podrobnosti o právnych predpisoch tretej krajiny, ich uplatniteľnosti v danom prípade a charaktere konfliktných povinností. Nemôže byť založená na skutočnosti, že podobné ustanovenia týkajúce sa podmienok, formalít a postupov vydávania príkazu na predloženie dôkazov v uplatniteľnom práve tretej krajiny neexistujú, ani výlučne na skutočnosti, že údaje sú uložené v tretej krajine.
3. Vydávajúci orgán preskúma európsky príkaz na predloženie dôkazov na základe odôvodnenej námietky. Ak vydávajúci orgán má v úmysle potvrdiť európsky príkaz na predloženie dôkazov, požiada o preskúmanie príslušným súdom vo svojom členskom štáte. Vykonanie príkazu bude pozastavené až do ukončenia postupu preskúmania.
4. Príslušný súd najskôr posúdi, či existuje konflikt na základe preskúmania toho, či
 - a) sa právne predpisy tretej krajiny vzťahujú na konkrétne okolnosti predmetného prípadu a ak áno, či
 - b) právne predpisy tretej krajiny pri uplatňovaní na konkrétne okolnosti predmetného prípadu zakazujú zverejnenie dotknutých údajov.
5. Ak príslušný súd zistí, že neexistuje žiadny relevantný konflikt v zmysle odsekov 1 a 4, príkaz potvrdí. Ak príslušný súd stanoví, že právne predpisy tretej krajiny pri ich uplatnení na konkrétne okolnosti skúmaného prípadu zakazujú zverejnenie dotknutých údajov, príslušný súd určí, či sa príkaz potvrdí alebo zruší, najmä na základe týchto skutočností:
 - a) záujem, ktorý sa chráni príslušnými právnymi predpismi tretej krajiny, vrátane záujmu tretej krajiny na zabránení zverejneniu údajov;
 - b) stupeň prepojenia trestnej veci, ku ktorej bol príkaz vydaný, s jednou z dvoch jurisdikcií, okrem iného na základe:
 - umiestnenia, štátnej príslušnosti a bydliska osoby, ktorej údaje sú požadované, a/alebo obeť(-í),
 - miesta, kde bol predmetný trestný čin spáchaný;

- c) stupňa prepojenia medzi poskytovateľom služieb a danou tretou krajinou; v tejto súvislosti nestačí na stanovenie podstatnej väzby samotné miesto ukladania údajov;
 - d) záujmy vyšetrojúceho štátu na získaní predmetných dôkazov na základe závažnosti trestného činu a významu čo najrýchlejšieho získania dôkazov;
 - e) možné dôsledky pre adresáta alebo poskytovateľa služieb vyplývajúce z vykonania príkazu na predloženie dôkazov vrátane sankcií, ktoré môžu vzniknúť.
6. Ak sa príslušný súd rozhodne príkaz zrušiť, informuje o tom vydávajúcí orgán a adresáta. Ak príslušný súd rozhodne o potvrdení príkazu, informuje o tom vydávajúcí orgán aj adresáta, ktorý pristúpi k vykonaniu príkazu.

Článok 17 *Účinné prostriedky nápravy*

1. Obvinené a podozrivé osoby, ktorých údaje sa získali prostredníctvom európskeho príkazu na predloženie dôkazov, majú právo na účinné prostriedky nápravy voči európskemu príkazu na predloženie dôkazov počas trestného konania, v súvislosti s ktorým bol príkaz vydaný, bez toho, aby boli dotknuté prostriedky nápravy podľa smernice (EÚ) 2016/680 a nariadenia (EÚ) 2016/679.
2. Ak osoba, ktorej údaje sa získali, nie je podozrivou alebo obvinenou osobou v trestnom konaní, v súvislosti s ktorým bol príkaz vydaný, táto osoba má právo na účinné prostriedky nápravy voči európskemu príkazu na predloženie dôkazov vo vydávajúcom štáte bez toho, aby boli dotknuté prostriedky nápravy podľa smernice (EÚ) 2016/680 a nariadenia (EÚ) 2016/679.
3. Takéto právo na účinný prostriedok nápravy sa uplatní pred súdom vo vydávajúcom štáte v súlade s jeho vnútroštátnym právom a zahŕňa možnosť napadnúť zákonnosť opatrenia vrátane jeho nevyhnutnosti a primeranosti.
4. Bez toho, aby bol dotknutý článok 11, vydávajúcí orgán vykoná vhodné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa poskytli informácie týkajúce sa možnosti uplatniť prostriedky nápravy podľa vnútroštátneho práva, a zabezpečí, aby sa mohli účinne vykonať.
5. Uplatnia sa tu tie isté lehoty a ďalšie podmienky ako v prípade uplatňovania prostriedkov nápravy v podobných vnútroštátnych prípadoch, a to takým spôsobom, aby sa pre dotknuté osoby zabezpečilo účinné vykonanie týchto prostriedkov nápravy.
6. Bez toho, aby boli dotknuté vnútroštátne procesné pravidlá, členské štáty zabezpečia, aby sa v trestnom konaní vo vydávajúcom štáte dodržiavalo právo na obhajobu a právo na spravodlivý proces pri posudzovaní dôkazov získaných prostredníctvom európskeho príkazu na predloženie dôkazov.

Článok 18 *Zabezpečovanie výsad a imunit v súlade s právom štátu presadzovania*

Ak sú údaje o transakciách alebo obsahové údaje získané prostredníctvom európskeho príkazu na predloženie dôkazov chránené imunitami alebo výsadami udelenými podľa práva

členského štátu adresáta, alebo ak má ich získanie vplyv na základné záujmy daného členského štátu, ako sú národná bezpečnosť a obrana, súd vo vydávajúcom štáte zabezpečí počas trestného konania, v súvislosti s ktorým bol príkaz vydaný, aby sa pri posudzovaní relevantnosti a prípustnosti dotknutých dôkazov tieto dôvody zobrali do úvahy takým istým spôsobom, ako keby boli stanovené podľa jeho vnútroštátneho práva. Súd môže uskutočniť konzultácie s orgánmi príslušného členského štátu, Európskou justičnou sieťou v trestných veciach alebo Eurojustom.

Kapitola 5: Záverečné ustanovenia

Článok 19

Monitorovanie a podávanie správ

1. Najneskôr do [deň uplatňovania tohto nariadenia] Komisia stanoví podrobný program na monitorovanie výstupov, výsledkov a vplyvov tohto nariadenia. V monitorovacom programe sa stanoví spôsob zhromažďovania údajov a potrebných dôkazov, ako aj interval ich zhromažďovania. Určia sa v ňom opatrenia, ktoré má prijať Komisia a členské štáty v súvislosti so zhromažďovaním a s analýzou údajov a iných dôkazov.
2. V každom prípade členské štáty zhromažďujú a uchovávajú komplexné štatistické údaje získané od príslušných orgánov. Zhromaždené údaje za predchádzajúci kalendárny rok sa Komisii zašlú každý rok do 31. marca a obsahujú:
 - a) počet OEPPD a OEPUD vydaných podľa typu požadovaných údajov, oslovených poskytovateľov služieb a situácie (či išlo o núdzový prípad alebo nie);
 - b) počet splnených a nesplnených OEPPD podľa typu požadovaných údajov, oslovených poskytovateľov služieb a situácie (či išlo o núdzový prípad alebo nie);
 - c) v prípade splnených OEPPD priemerné trvanie získania požadovaných údajov od momentu, keď bolo OEPPD vydané, do momentu získania údajov podľa typu požadovaných údajov, oslovených poskytovateľov služieb a situácie (či išlo o núdzový prípad alebo nie);
 - d) počet európskych príkazov na predloženie dôkazov zaslaných a prijatých na presadzovanie štátu presadzovania podľa typu požadovaných údajov, oslovených poskytovateľov služieb a situácie (či išlo o núdzový prípad alebo nie) a počet tých z nich, ktoré boli splnené;
 - e) počet právnych prostriedkov nápravy voči európskym príkazom na predloženie dôkazov vo vydávajúcom štáte a v štáte presadzovania podľa typu požadovaných údajov.

Článok 20

Zmeny osvedčení a formulárov

Na účely zmeny príloh I, II a III s cieľom účinne riešiť možnú potrebu upraviť obsah formulárov OEPPD a OEPUD a formulárov, ktoré sa majú používať na poskytnutie informácií o nemožnosti vykonať OEPPD alebo OEPUD, Komisia prijme delegované akty v súlade s článkom 21.

Článok 21
Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.
2. Delegovanie právomoci uvedené v článku 20 sa udeľuje na dobu neurčitú od *[deň uplatňovania tohto nariadenia]*.
3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 20 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.
4. Pred prijatím delegovaného aktu Komisia konzultuje s expertmi určenými každým členským štátom v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode o lepšej tvorbe práva z 13. apríla 2016⁵⁰.
5. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po jeho prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.
6. Delegovaný akt prijatý podľa článku 20 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 22
Oznámenia

1. Do *[deň uplatňovania tohto nariadenia]* každý členský štát oznámi Komisii:
 - a) orgány, ktoré sú v súlade s jeho vnútroštátnym právom oprávnené podľa článku 4 vydávať a/alebo overovať európske príkazy na predloženie dôkazov a európske príkazy na uchovanie dôkazov;
 - b) orgán alebo orgány presadzovania, ktoré majú právomoc presadzovať európske príkazy na predloženie dôkazov a európske príkazy na uchovanie dôkazov v mene druhého členského štátu;
 - c) súdy s právomocou riešiť odôvodnené námietky adresátov v súlade s článkami 15 a 16.
2. Komisia informácie predložené podľa tohto článku verejne sprístupní buď na vyhradenom webovom sídle, alebo na webovom sídle Európskej justičnej siete uvedenom v článku 9 rozhodnutia Rady 2008/976/SVV⁵¹.

⁵⁰ Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 13.

⁵¹ Rozhodnutie Rady 2008/976/SVV zo 16. decembra 2008 o Európskej justičnej sieti (Ú. v. EÚ L 348, 24.12.2008, s. 130).

Článok 23

Vzťah k európskym vyšetrovacím príkazom

Orgány členských štátov môžu na zhromažďovanie dôkazov, ktoré by patrili aj do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, naďalej vydávať európske vyšetrovacie príkazy v súlade so smernicou 2014/41/EÚ.

Článok 24

Hodnotenie

Komisia najneskôr do [5 rokov odo dňa uplatňovania tohto nariadenia] vykoná hodnotenie nariadenia a Európskemu parlamentu a Rade predloží správu o tom, ako toto nariadenie funguje, ktorá bude obsahovať posúdenie potreby rozšíriť rozsah jeho pôsobnosti. V prípade potreby sa správa predloží spolu s legislatívnym návrhom. Hodnotenie sa uskutoční podľa usmernení Komisie pre lepšiu právnu reguláciu. Členské štáty poskytnú Komisii informácie potrebné na vypracovanie uvedenej správy.

Článok 25

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od [6 mesiacov od nadobudnutia účinnosti].

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné v členských štátoch v súlade so zmluvami.

V Bruseli

*Za Európsky parlament
predseda*

*Za Radu
predseda*